

שיח שרפי קודש

ישיגוהו כמו שהי' מקודם שהשיג הברכות והנה תרגום יהונתן פי' שמענת קין הי' כי לית דיוק ח"ו והשיבו הבל כי ליכ' היא כי באמת יש דין רק מפני שמעשיו טובים הם ממעשיו של קין לכן שעז ד' אל מנחתו ולא אל מנחת קין ומקודם כתוב והבל הביא גם הוא מברכת צאנו משמע שהוא הי' עניו ולא הי' חשיב בעיניו להביא מנחה לד' רק עשה עצמו כמפל' ועי' מנחת קין אולי גם מנחתו יתקבל **לכ'** כתיב גם הוא ואח"כ כאשר שעה ד' אל מנחתו נתיכרך בלבבו לאמר כי מעשיו הטובים נרמו זאת וזה הי' חטא של הבל ודו"ק:

(קד) רש"י אמר עז' הפסוק אלה תולדות יעקב יוסף כל מה שאירע ליעקב אירע ליוסף זה נשטם זה נשטם זה אחיו מבקש להורגו וזה אחיו מבקשים להורגו והקשה מה הרמיון הלא עשו ביקש להרגו ליעקב מצד רציחה על שהי' שונאו אבל ליוסף הלא בקשו אחיו להורגו מצד הדין כפירשי' על וילכו דותינה תי' כי הנה הרבי ד' בונם וצ"ל הקשה למה אנו מנגים את עשיו וכועסים עליו על שהי' רשע ורע בעיני ד' הלא זה לטובתו מה שהי' רשע וטוב לו ויכול לעמוד לנגידו להרע אותנו איך הי' אם הי' עוד טוב וצדיק הלא בלע אותנו ועשה חלילה עם שונאי ישראל כלי' ותי' הוצ"ל אם הי' טוב הלא הי' נכנע תחת יעקב ולא הי' רצה להרע לנו מאומה והי' הכל אחד כן הי' ביוסף על שלא רצו להכניע תחתיו כחלום יוסף שהם ישתחו לו ועי' צץ ופרח כל השנאה ודו"ק:

(קה) שמעתי מר' בונם מלמד

מעשה

מן השבת שעבר ומטהרים לבוא בשבת הבא אך שמחים לשמרו כאמצע ניכ' ולערוב ערובו היינו תערובות בשתי שבתות הגיל בלי הפסק:

(קב) שמעתי מהג"ל אשר פעם אחת לקח המשמש שלו מעות סחסיד א' שלא מדעתו ואמר לו מצינו באלישע שאמר לניחוי בשעה שלקח הכסף מנעמן צרעת נעמן ידבק בך וקשה אמאי לא קילל אותו בעת שאחז לשונמית בין דר' כמו שדרשו בנמ' לרחפת בין הוד יפיה וזת עבירה יותר גדולה מזו שלקח הכסף שנתן לו ברצונו אך התירוץ בעת שניחוי אחז אותה בין דר' וידע שעשה עבירה והלך בשברות הלב ובתשובה אך בעת שלקח הכסף הי' אצלו כהיתר ואדרבא חשב שרימה את רבו ורבו איננו יודע מזה ואינו עושה עבירה בזה ומש"ה קילל אותו ולהשמש הג"ל הי' כג"ל:

ידידו עוז הדושה"ש וש"ת ומברכו בכתיבה וחת"ט כחפצו וחפץ המעתיר ש"כ המברכו בכמ"ס ולשמוע ולהשמיע אך טוב כל הימים.

תנך העניך אורנר אביד
דק"ק לאסקראוו

בשם הגה"ק ר' אברהם וצללה"ה
מסאכאמשוב.

(קג) מה הי' חטא הכל שנהרג, אמר כי הריר בונם וצ"ל פי' ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך הכוונה שאחר הברכות יהי' באותו מדה שהי' מקדם ולא יתנאת בדרך ורם לבבך ושכחת רק הברכות

וזה הפי' לא כתוב בחיבור כנפי נשרים :

(קו) שמעתי מר' פר"ה בשם הרבי מאמשינאוו זצ"ל שאמר עה"פ שאמר יוסף לאחיו ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריהם ולא תמותו ויעשו כן ויאמרו אבל אשמים אנחנו הנה הכתובים הללו אין להם שום המשך ומאי ויעשו כן, ואמר כי הנה כל מעשה ותחבולות של יוסף חי' רק להודיע אם כבר עשו תשובה ומתחרטים על מכירתו לכן אמר ויאמנו דבריהם כוונתו לשון קיום וחזק אם דבריהם הם קיימים אם כבר עשו תשובה ויעשו כן והתחרטו על מעשיהם ויאמרו אבל אשמים אנחנו :

(קה) עוד משמו הק' זי"ע ויגש אליו יהודה, מקודם אמר יהודה שכולן יהי' עבדים והוציא בעצמו פסק דין זה עליו רק כאשר עשה יוסף חסד עמו שרק בנימין לבד יהי' עבד וכולם יהי' נקיים חנר יהודה את מתניו לעמוד אתו בקשרי המלחמה, ואמר כי מקודם חשב יהודה שאז מתחיל העבדות כי גר יהי' זרעך וקבל זה באהבה רק אח"כ כאשר אמר לו יוסף שבנימין לבד יהי' עבד אין זה עורגה התחלת העבדות לכן התחיל לדון ולהתווכח עת יוסף :

(קט) עוד שמעתי ממנו שחסיד אמר בשם הרבי ר' בונם זי"ע מפרשיסחא ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלקים בו דהיינו שיהי' איש מעורב בין הבריות ומסמל בשערן ויהי' רוח אלקים בו אין זה אלא יוסף והוא הלך בדרך זה לילך בקובה של זונות ולהתגבר על יצרו (כאשר פירש"י מה שנתן משה את גרשום בנו לעבד"ם נ"כ ער"ז שיהי' העבדים לעינוי

מעשה הי' שצדיק א' נעדר ונסתלק ומלא מקומו אחר ונעשה רבי במקומו והי' עוד חסיד א' שהתאמר וברך עצמו בלבבו שהוא ראוי למלאות מקום רבו הקודם אחר כך החליט לנסוע מקודם להרבי החדש ולתהות על קנקנו, אחר שבא אצלו ובהיותם יושבים על השלחן ואמר הרבי החדש להחסיד שיאמר תורה, פתח ואמר כתיב ב'פ' מקץ כשבאו ארי יוסף ליוסף כתיב וישתו וישכרו עמו ופירש"י שער שבאו לכאן מיום שמכרוהו לא שתו יין וקשה בשלמא יוסף ששתה עתה לפי שהכירם אבל הם שלא הכירוהו למה שתו, אך נראה הנה כל השנאה הי' שלא רצו להכניע תחתיו והי' להם קנאה עליו אח"כ נחמו והתחרטו והשתדלו כל ימיהם עד עתה לעקור מהם שורש מדה מנוגה זו ולא הי' עדיין במוחים בעצמם אם כבר נעקר מהם מדת הקנאה ולזה לא שתו יין עד שראו שיוסף נתן לבנימין חמשה מנות ולא הי' להם קנאה עוד, נוכחו ונתבררו להם שכבר הוסיף מהם המדה הלו לכן שתו יין ע"כ גם אני אין לי קנאה על כ"ה שקבל את התנשאותו לכן צריכין אנו לשנות כוס יין ע"כ :

(קו) עוד שמעתי ממנו אשר שמע מאחד ששמע מפי הרב המגיד דק' פראשניץ בע"מ כנפי נשרים עתה שפי' הפסוק הלא נחש ינחש איש אשר כמוני וקשה אם יוסף יאמר שהוא יעשה נחש, ותי' הנה הסקובלים אומרים שבלעם הי' גדול בסומא כמו שהי' יוסף גדול בקדושה וזה כוונת הכתוב הלא נחש איש אשר כמוני כוונתו על תבלעם שהוא ינחש כמוני בקדושה ודק' ער כאן שמעתי מר' בונם

שיח שרפי קודש

פי' הכ' כי רם ר' שהוא מתרומם למעלה גם השפל יראה וגבוה מסרחק יידע אבל שהוא בחינת גבוה הוא רק מסרחק מי שיוכל לראות מסרחק רק הוא יוכל להבין מדה זו ודורק:

קינ) ש"ק יתרו, שמעתי מר' בונם מלמד, אשר שמע מפי איש נאמן ר' אברהם אלעזר שטעקאצ'נער רבו של אדמו"ר זצלה"ה הר"א מסאכאמשוב כימי ילדותו אשר שמע מפי הצדיק ר' יצחק ווארקער זצ"ל מפיו הקדוש שמע אשר אחרי מות רבם הרבי ר' בונם זצ"ל נסע הוא והקדוש ר' משה לעלאווער בן הקדוש ר' דוד לעלאווער זצ"ל נסעו שניהם לחפש רבי אחר והתיישבו לנסוע למשער-נאביל בבואם שמה וקיבלו את פני הצדיק ר' מרדכי זצ"ל ושאל להם לשלום וגם שאל להם אם

אין להם ידיעה מר' דוד לעלאווער מי הוא זה ואיזה הוא והשיב לו ר' יצחק כי חבירו ר' משה הוא בנו וסיפר להם הרבי הסיכה אשר שאל להם עליו היות כי אביו אחרי מותו בוא יבוא אליו תמיד ללמוד עמו ימים רבים ולא בא, אח"כ בא אליו אביו וסיפר לו מניעות ביאתו אליו כי בא אליהם הצדיק ר' דוד לעלאווער ודרש דרשה נחמדה כל הימים האלה לפני פמליא של מעלה לכן לא הי' לו פנאי לבוא אליו ע"כ שואל עליו מי זה הוא ור' דוד הנ"ל בימי חיים חיותו לא הי' לו שם ללמדן גדוד כ"כ:

קיד) ביום ש"ק הי' האי"צ של האדמו"ר מקאצק זצ"ל ואמר האדמו"ר זצלה"ה כי בימי היוד הקדוש התחילו להורות הדרך האמת ובקאצק תהיו יותר ויותר על

לעיניו ויתגבר על יצרו) והנה בא לו מעשה אשת פוטי פרע וילך לעשות מלאכתו ועיין פירש"י ונראה לו דמות דיוקנו של אביו רצונו שהראו לו מן השמים שילך בדרך אביו ועקב איש הם יושב אוהלים רק בהמסות וזא להתגרה עם היצר הרע כי יוכל חלילה ליפול בשחת רשתו:

קי) שמעתי מר' שמחה בשם הרה"ק מגראדז'סק זצ"ל לעולם ירניו אדם יצרו הטוב עד יצר הרע נצתו מוטב ואם לאו יעסוק בתורה כוונתו לעולם בכל מעשה אשר יעשה הן אכילה ושת' או במשא ומתן ירניו את יצרו הטוב וכו' ע"ד בכל דרכיך דעהו ואם לאו שאינו יכול לנצחו אצל שאר הדברים ירגו בתורה בשעה שיעסוק בתורה ודורק:

קיא) שמעתי מהרב דפה בשם זקינו הצדיק וכו' ר' וואלף מסמריקוב זצ"ל כתיב ושמחת בחנך מאי לשם חניך איזה חנים הם חניך אלא כך הפי' בחניך לשון חנא הכוונה אף אם הצרות באים על האדם יקבלם באהבה וישמח:

קיב) שמעתי מא' בשם הצה"ק וכו' הרבי ר' מא"ר יחיאל מאסטראווי זצלה"ה שפי' הפ' כי רם ר' ושפל יראה וגבוה מסרחק יידע החילוק בין רם לגבוה ידוע כי רם הוא מלמעלה וגבוה הוא מלמטה למעלה כפירושם על הפ' רם ר' על כל גוים כי הגוים אומרים שהקב"ה הוא חלילה רק רם שהוא מלמעלה ועל השמים כבודו אבל אנו אומרים מי כד' אלקינו המנביה לשבת שהוא מלמטה למעלה גם בינינו המשיח'י לראות, והנה כן

קפו) ש"ק תבוא ס"ה אמר אדומ"ר
על השלחן כי הנשמה
שהוא משורש העליון לא ירצה
בשים אופן לבוא בעוה"ז כי אף אם
תקיים כל המצות לא תוכל לעלות
למקום גבוה כמו שהיא מקדם אך
עיקר ביאתה לעוה"ז לעולם עשי
שהנוף מוכרח לקיים מצוה במעשה
ע"כ מוכרח הנשמה לבוא למשורש
הנוף אחר"י וזאת כל פעולותיו
ועי"ז תוכל לעלות לשרשה העליון
ולמדת זו תוכל לבוא ע"י שברון
הנוף והתאוות זוה רמז, בכורים"
רואה תאינה שבכרה ואז מתאוה
לתאינה הראשונה אומרים לו שבור
תאותך ותקדש התאנה לד"ז

קיו) עוד אמר העיקר הלימוד הוא
אריין צו לערנען אין זיך
לא לבד לשם לימוד גיל הכוונה
שהלימוד יהי ע"מ לעשות והתורה
ילמד אותו לדעת ד"קים מצותיו
כדרך שאמר האדמו"ר מקאצק זצ"ל
ואיש קדוש הצדיק מנאסמאנין זצ"ל
אתה לומד תורה אבל מה למדה
תורה אותך לא אכלתי כו' ולא
שכחתי הכוונה כי יש אוכל לשם
אכילה נסה ע"כ אמר לא שכחתי
המצוה שאני עושה זאת רק מכה
המצוה, מר' הירש שמעתי בשם
הצדיק מאמשינאוו זצ"ל שדקדק
על ההמשך לא שכחתי ולא עברתי
ולא נתתי למת ע"כ אמר הפי' כי
מהלל ומשבח להבוי"ת על כי לא
שכחתי, ע"כ זכיתי כי לא נתתי
ממנו למת ודו"ק;

קית) שמעתי מאדמו"ר שיש"א
גיל ד' דתנוכה דהאי
שתא תסיר תי' על קיש"ב"י למה
אנו עושין ח' ימים תנוכה ולא ז'
ותי' שונים יש והוא אמר בדרך
הפשוט כי באמת הי' ספק מומא

על

על השפיטין שם אמרו זה הוא
שקר, וזה הוא שקר, וביררו שמה
יותר הדרך האמת:

קפו) ב' כי תצא שנת רס"ה לפ"ק
שמעתי מר' שמחה חעלמער
משם האדמו"ר דפה וצללה"ה אמר
הקב"ה תקעו בשופר של איל כדי
לזכור עקרת יצחק ודקדקו הרמב"ן
ושאר מפורשים מה לשון אמר
הקב"ה הלא זה שתוקעין דוקא בשל
האיל אינו אלא כמנהג, ואמר
אדמו"ר וצללה"ה הפוסקים פליגי
אם אמר שבעה שאוכל כבר זה
ונטל הככר והשליך לתוך הים אם
מחויב הוא הרשב"א פוסק שמחויב
הוא שמיקרי לאו שיש בו מעשה
כי ע"י שהשליך בטל שבועתו ורואין
אנו אם ע"י עשית דבר אחר במ"ז
המצוה אם כי ביטל שבועה שאוכל
דהוי לאו שאין בו מעשה מקרי
לשבועה לשיב"ט ודיון הוא כי על מנהג
אין מברכין ברכה כי לא יוכל לומר
כאשר צונו, והחתם סופר אומר אם
מבטלין המנהג ע"י מעשה מברכין
עליו למשל אשה יודעת אם טבלה
אחר ימי טומאתה כל הרם שרואה
אח"כ הוא דם טהרה ואינה צריכה
לטבול אח"כ אך המנהג הוא שער
פ' יום אם כי דמי טהרה הוא אינה
משמשת עד שטובלת וא"כ ביטל
המנהג ע"י מעשה היא ע"כ כי
טבלה פ"א אחר ימי טומאתה עכ"ז
אם ראתה אח"כ דמי טהרה וטובלת
שנית ע"י המנהג מברכת על טבילה
שני' וזה מכון ג"כ כאן אם כי
תקיעה בשופר של איל אינו אלא
מנהג אולם אם יתקע בשופר אחר
לא יהי' רשאי לתקוע אח"כ בשופר
של איל ויבטל המנהג ע"י מעשה
ע"כ שפיר נכון לומר אמר הקב"ה
ודו"ק:

שיח שרפי קודש

עשרה בנים והבכור טובי' הי'
שמו איש מצוין. ואצל השלחן
דברו הרבה בדי'ת ושאל קושי'
על ספרו של סרן, ואח"כ לווחו
אותו האדמו"ר עד העגלה (קומש)
וציווה לבנו הה"ק הר' שמואל
ולשאר אנשים שילווחו עד הסמאציע
מסה"ב וכן עשו:

(קכ) ש"ק יתרו ס"ו מאדמו"ר וצ"ל כתי'
והיו נכונים ליום השלישי
ולא כתיב על מה יחי' הכנה הכוונה
על כי הכנה גופא הי' הצי קבלת
התורה, והיא גופא תורה, וזה פי'
אלו קרבנו לפני הר' סיני ולא נתן
לנו את התורה היינו כנ"ל והראי'
כי אכילת פסח לא מעכב ואעפ"כ
אינו נאכל אלא למטויו שהכין
והזמין עצמו עליו ואכילה גופא
לא מעכבא:

(קכא) אברך א' מוואליע הביא
ספרו של הרב המנוח
מוואליע לפני האדמו"ר וצללה"ה
להעבירו תחת שבת הבקורת ולתן
הסכמתו עליו, אח"כ אמר להמשמש
אברהם יצחק כי מאוד צר לו על
שלא הכיר אותו פא"פ כי מאוד
השתוקק לראותו בחיים חיותו כי
ממכתביו ניכר כי הי' איש רך
וענוג וגם סיפר מה ששמע בשמו
על הפ' ומשה עבדי מת אף כי
מת חפשי מן המצות, אך משה לא
כן הוא עבדי אף שמת:

(קכב) שמעתי מר' בונם מלמד,
ששמע מר' פתחי'
בראנסקע מה ששמע מה' ר' אוכל
פלאנטקשנער בע"פ ס' עמק ברכה
פ"א בא ה' על כיום מסכת שבת
ובקשו ממנו הלוכדים שיאמר לבכור
הסיום והשיבום אם יתנו לו בקבוק
"מער" והבטיחו לו, פתח אמר כי
הכ"ד פרקים הם כנגד הכ"ד שעות
משבת אך קשה הלא תוס' שבת
מלפניה

על השמן אך מטעם מומאה דחוי'
אצל הציבור לכן הרליקו מספק אך
כיון שחל גם נודע ששמן טהור הי'
כי אם לא הי' טהור אם כי הותר
להרליק מטעם דחוי' עכ"ל לא הי'
חר עליו גם וע"כ הי' הנם גם על
יום הראשון ודו"ק:

(קכג) בנסיעת הרבי ר' מנחם
מפדילי ספילץ
וצללה"ה בתורה לביתו מהיא"צ
של האדמו"ר מנור וצ"ל עבר דרך
עירנו וביקר את האדמו"ר וצללה"ה
וכיבר אותו האדמו"ר במאד מאד
ועשה עבורו סעודה גדולה ובנו
הה"ק ר' שמואל וצללה"ה העמיד
יין על השלחן ושאר אנשים ובקש
האדמו"ר וצללה"ה אותו שישיב
עמו יחד בראש השלחן ולא רצה
בשום אופן רק ישיב בצד השלחן
ואמר האדמו"ר אליו רווחא שבק
לן מה, והשיב לו כי חתנו הרב
מאמסמאוו צריך לרווחא כי על הפ'
וילדו אצל אביסלך תרגום ואתרווחו
וחתנו יודר עם אשתו זה כארבע
עשרה שנה ואין לו בנים וצריך
לרחמים והזכיר אותו בזה לפניו
והאדמו"ר וצללה"ה הזכיר את בנו
ר' שמואל לפניו שאין לו בנים
מאשתו השני', ואח"כ סיפר האדמו"ר
וצללה"ה לו מעשה בחסדי גדול ר'
בער ליפנער שמו בא אל האדמו"ר
מקאצק וצ"ל ושאל אותו האדמו"ר
אם יש לו בנים והשיב אין לו
בנים ואעפ"כ לא איכפת (כוונתו
הי' שפרוש מאשתו) והשיב לו
האדמו"ר וצללה"ה איש אף שגמר
כל עבודתו צריך לדאוג גם אלאחר
מותו ע"כ לך אל הירש מאמאשא'
ווער והשווה עמו והלך אליו ובאו
אל עסק השווה על ארבעים רז"כ,
וג' רז"כ בעבורו שכר פרסור ע"כ,
וסיפר לו ר' בונם, שאח"כ הי' לו

מלפני ומלארתי' ומוכרחין אנו לומר שבת' לאו דאורייתא והנה הה"מ אומר הא דמי שהחשיך נותן כיסו לנכרי היא משום דתוס' שבת לאו דאורייתא ע"כ אמר הדרן מי שהחשיך' ומוכח דתוס' שבת לאו דאורייתא ע"כ סליקו מס' שבת כי אם הי' תוס' שבת דאורייתא לא היינו סליקין עורנה מס' שבת כי אז הי' מוכרח עוד שני פרקים כנגד תוס' שבת ע"כ:

קכג) שמעתי מר' שמואל יחיאל ש"ב ששמע מפי קדושת אדמו"ר זצלה"ה ששמע מחסיד א' אשר בשעת פטירתו בן הרב ר' זלמן פוזנער על כי הי' איש מכובד וגשוא פנים ע"כ ליווהו אותו הגה"ק הר"ר יצחק מאיר זצ"ל כנגד משום כבוד העיר והלך גם הג' זצ"ל אחר מטתו וסביביו הי' סביריו אנשי שלומו ואמר הג' זצ"ל לחסיד הג"ל בלחשה בזה"ל כפי הנראה הי' זלמן „איש" כי נשמתו הוא כבר עתה בקאצק לתיקון (בזה"ל ווי עם זעהט זיך אויס איז זלמן אמענטש זיין נשמה איז שוין אין קאצק) ואדמו"ר זצלה"ה סיפר לשמואל יחיאל שאמר האדמו"ר טקאצק זצ"ל נשמה אף שהיא בהרי חשך מוכרחת לבוא אליו לקאצק לתיקון ע"כ:

קכד) שמעתי מר' חיים מענדיל מואכילין ששמע מפי קדושת אדמו"ר זצלה"ה אצל השלחן הענין מה שאמר המדרש א"א ע"ה קיים אפי' עירוב תבשילין מאי הרבותא הלא קיים כל המצות אפי' מצות דרבנן מאי רבותא יותר ע"ת משאר מצות דרבנן אלא הענין כך הוא הלא באמת ק' למה אין יו"ט מכין לשבת הלא שבת גדול

קדושתה מקדושת יו"ט אך הא גדול קדושתה הוא מטעם ריבוי איסורי מלאכות שאסורין בש"ק ולא כן ביו"ט, אולם אם נעיין נראה שמצד אחר קדושת יום טוב גדול מקדושת שבת כי ההבדל שבין פסח מצרים שהי' מקחו בעשור ול"כ לפסח דורות הוא שצצה הקב"ה שיהי' דביקות נימי מצרים דיום ראשון של פסח עם יו"ט ש"פ לכן צוה הש"י להכין ביום העשירי ויהי' ההכנה חמשה ימים דהיינו יום העשירי יא יב יג יד וכפי ההכנה שיעשו כן ידבק בהם אח"כ קדושת ק"פ ג"כ על חמשה ימים כמה שיש בין ראשון ש"פ ליום השביעי ויהי' מדובק בין קדו' יום ראשון לשביעי של פסח כי כפי ההכנה שיעשה האדם כן ידבק ויאחו בו הקדושה זה הי' מוכרח להיות בפסח מצרים ול"כ בפסח דורות שכבר הוקבע יו"ט ובל"ז דבוק הקדושות וכן עתה יום טוב שנקבע ע"י כ"ד וגם ירמנ' שיהי' בחול ע"כ נאחו ונדבק הקדושה גם לאחר יו"ט כי הוא נעשה ע"י אדם ול"כ שבת קבועה וקיימא ומיד אחר ההבדלה נפסק הקדושה ולא נדבק בהאדם ומצד זה קדושת יום טוב גדול מקדושת ש"ק והיו כמו נזיר וכהן שאומר הנס' שקדו' כהן גדול מקדו' נזיר אם כי נזיר ריבוי איסורים יש בו אעפ"י קדושת כהן קדושת עולם יש בו ע"כ שווי' הם קדו' שבת וקדו' יו"ט לכן אסור להכין מיו"ט לשבת אבל על אברהם אבינו ע"ה קשה הלא הוא קיים מעצמו כל המצות להגיע על ידי זה לדביקות השי"ת כי המצות עצות הם להגיע לדביקות הש"י הוזהר הק' קודא תרי"ג עמ"ן הם, א"כ אצלו גם קדושת ש"ק נעשה

שיח שרפי קודש

קבו) גם שמע מאדמו"ר וצללה"ה וגם מהרב דקוטנא ר' משה נ"י שדורו הרב דלאדו ר' משה זצ"ל ה"י גיסו של הג' דקוטנא זצ"ל והרב דלאדו ה"י תלמיד דר"ע איגד זצ"ל וסיפר ממנו כי בכל פעם שסיפר ר"ע איגד מהרב דמשעכנאוו זצ"ל עמד עצמו על רגליו כי הכיר אותו כשנסע ר"ע איגד בפולין ה"י בפלאצק וביקש וחפש אברך א' לעסוק עמו בתורה והעמידו לפניו הרב דמשעכנאוו זצ"ל:

קבו) ר"ה דהאי שתא שמעתי בעצמי איך שאדמו"ר וצללה"ה אמר שלום עליכם אצל השלחן בדי אשת חיל בליל ש"ק מוצאי ר"ה ובביהמ"ד לא אמר כנוונא ואמרנו מזמור לדוד כן בש"ק חוהמ"ס וכן בש"ק מוצאי יום טוב הניד שלום עליכם, בדי אשת חיל וגם לא אמרנו, כנוונא בבית המדרש ואמרנו מזמור לדוד, ברכו, כן ישב בשמיני עצרת בהסוכה, ושמעתי כי לפני איזה שנים אמר כי ידוע לו עשרה מעמים שלא לישב בסוכה עכ"ל הוא רוצה לישב:

קל) גם שמעתי מהאברך ר' שלמה דוד פאביאניצער תלמיד דאדמו"ר וצללה"ה ששמע שא' שאל את האדמו"ר אודות אנציהען א זיינעריל ביו"ט והשיב לו העולם נוהגין אם הולך הויינעריל ציהט מען עס אן [האחרונים הקילו רק ביו"ט שני ודיקא כעסורה שעות הולך, ורק להעריכו לצורך היום ולא על למחרת עיין בקש"ע הלכות שבת סי' פ']:

קלא) שמעתי משם אדמו"ר שאמר אצל השלחן למה לא נתייחד פייט על ליל ר"ה על כי מחבר

על ידו ונאחו ונדבק בו הקדושה תמיד וא"כ יש בש"ק גם קדושת עולם מצד זה ולמה צריך לעשות עירובי תבשילין הלא אצלו קדושת שבת גדול סקרו' יו"ט ולמה אין מכניין ולא ה' צריך לעשות ע"ת לכן אמר המדרש הרבותא שקיים אפי' ע"ת אף כי לא ה' צריך ע"כ:

קבה) עוד אמר ר"ה, יראה! אותיות רא"י ע"י שמשנית הש"י עלינו ע"ז יפול עלינו היראה כי ע"י שמשנית עלינו נעשה אנו דבוק לשכינה ויפול עלינו היראה:

קבו) גם שמעתי מר' לייזר ווייכערנ בערנ מווארשא ששמע אצל השלחן מה שהפייט מותר עצמו, במקום א' מביא שאברהם אבינו ע"ה מל עצמו בפסח ובמקום א' מביא שמל עצמו ביום שבועות ובמס"א שמל עצמו ביוה"כ אמר כי הו"ט הם איתות, פסח על יציאת מצרים ושבועות על קבלת התורה יו"כ על מחילת עוונות ע"כ גם היום אם רוצה אדם לקבל עליו עול תורה היום שבועות הוא, ואם יעשה תשובה היום הוא היום יו"כ, ע"כ יוכל להיות שמל עצמו בפסח רק קיבל עליו עול תורה ותשובה לכן נעשה אצלו גם חג שבועות יוה"כ בפסח ע"כ:

קבו) גם שמעתי מהרב דפה ששמע מאדמו"ר וצללה"ה כי ה' מנהג בר"ה שאנשי עיר בראד ילכו לקבל פנים את הג' ר' אפרים זלמן מרגליות זצ"ל ולבוא אליו לקבל ברכה ממנו, ופעם א' שהה עם הבאים והרבנית צעקה עליו שיעשה קידוש ואישהמיט עצמו ואיחר בלילה ולא עשה קידוש כמנהגו ובין כן נמורדע שאלה על הרומב והי' מריפה:

שיח שרפי קודש

ר' משה'לי בן של הרב הקדוש קאזניצער מגיד אמרו שאומרים העולם על הרבי ר' משה'לע זי"ע שלא הי' למדן כ"כ ואחר פמירת אביו הקאזניצער מגיד זצ"ל נסע הוא עם גיסו הלמדן שהי' נרעניצער רב להר"ר העשיל מאפט שהי' דר אז ביאספי והי' בלב גיסו שהוא יורש הרעביסטווע כי למי כל הכבוד הזה אם לא אליו שהוא הלמדן וגיסו הה"ק ר' משה'לי זי"ע אינו בגדר זה, וכאשר באו להרב הנ' מאפטא זי"ע אמר הקדוש להה"ק הר"ר משה'לי זצ"ל שלום עליכם קאזניצער מגיד וכאשר נסע בחזרה בכל הדרך אספו אליו אנשים וקבלו מרותו עליהם:

קלה) גם שמעתי ממנו שהוא הי' בקאצק על החתונה של ר' משה'לע ע"ה לפני פורים והי' עומדים תחת החופה החתן הכלה וכל העומדים שם והי' כפור גדול ושהה הרבי ולא יצא לכן הלך אליו אביו של האדמו"ר מסאכאמטשוב וצללה"ה שיצא אל החופה ואמר לו הרבי אונזער גוטער פריינד ר' יצחק מווארקי הי' פה (אחר פטירתו) ואמר לנו מז"ט, וגם בישר לנו בשורה טובה שבשנה הזאת לא יקחו לעבודת הצבא וזה הי' במלחמת סעוואמסאפעל ובשנה ההוא דהיינו שנה שלאחרי' הי' פרייוו גדול רק בכ"ה אדר בא פקודה להניח את כולם שכבר נלקחו לעבודה"צ לחפשי וקודם שאלו כולם בעת שהי' פרייוו גדול אי' הכטחת הרבי מקאצק ופתאים בא פקודה:

קלו) מר' אשר גוטמאן שמעתי כי הוא שרך את בנו של ר' שמואל עם הרבי מווארקי הרב הקדוש הי' בגונם וצללה"ה ומנ"כ

מחבר הפייט הי' ר"א הקליר הכל עפ"י רוה"ק כמו שראה השירה בשמים שאומרים המלאכים בקדושה בן יסר וחיבר הוא למטה זה הי' יסר להיות בלילי יו"ט אחרים אבל בליל ר"ה הא אין מקדשין החודש בלילה ע"כ לא ידעו המלאכים לומר שירה של יו"ט ע"כ לא חיבר פייט על ליל ר"ה כיון שלא ראה היאך ובאיזה אופן המלאכים אומרים או שירה, אח"כ מצאתי שכן כתוב בס' הקה"י וכן בכל בו כשם המדרש שכשרצה ר"א הקליר לייסר הפייט עלה לרקיע ושאל למיכאל היאך המלאכים שוררים והראוהו וכן יסר הוא עפ"י א"ב:

קלב) הא דנסים בזמן הזה הכל בהסתור וגם הנאולה ול"כ במצרים שירעו מקדם זמן קץ הנאולה הוא על שגלות מצרים הי' עיקר הכנה והזדככות על תורה שבכתב שהוא בגלוי אבל גלות הזה היא ההכנה והזדככות על סתרי תורה וטעמי מצות לכן גם קץ הנאולה והכל הוא בהסתור:

קלג) שמעתי מר' בונם מלמד ששמע משם מגיד א' על מה שאמר הלל ע"ה אם אני כאן הכל כאן על קו' העולם הלא הלל הי' בומדת ענוה והאיך התפאר עצמו והבין עפ"י משל שא' אמר לחבירו למה אין אתה נוסע על היריד דלייפציג, והשיב לו במקלי ובתרמילי אסע הלא אין לי כלום ועל מה אסע, אמר לו חבירו אם אני נוסע ייריד לייפציג אז הכל יכולין ליסע, הלא אין עני ושפל מסני, וזה אמר הלל אם אני כאן שאני הקטן מכולם אז הכל יכולין להיות עתה כאן:

קלד) עוד שמע על הרב הקדוש

מפני מה דוקא לאיש טוב, ותרין
עוד הפעם מפני שאמרו חז"ל כל
מה דעבד לטב, עביר, איזט אב
געטוהן? מפני שאיש טוב אינו
מתרעם על מדותיו ושאל מפני מה
איש טוב אינו מתרעם מפני שהוא
מאמין במאמר חז"ל שכל מה
דעבד רחמנא לטב עבד כפשוטו
ור"ל כל זה אמר לחסיד אחר שהי'
לו רח"ל סיבה ל"ע ואמר לו שקשה
מאמר חז"ל כל מה דעבד רחמנא
לטב עבד משמע שהכל הוא טוב
וגם אמרו חז"ל כשם שמברכין על
הטובה כך מברכין על הרעה משמע
שיש רע ותי' לו דברים הנ"ל
ודפח"ח :

קלט) עוד שמעתי שהרב הנאון
בעל חסדת שלמה הי'
פעם אחת סנרק על ברית מילה
בווארשא אצל חסידו קאצק והמתינו
על האדמו"ר הגה"ק א"ז בעל
החי' הרי"ם וצוקללה"ה שהי' בוש
לכוא עד אחר צהריים ושאל לו
הבעל חסדת שלמה הא כתיב
וישכם אברהם בבוקר והשיב לו
א"ז החי' הרי"ם זי"ע שיש מכילתא
על פסוק בעצם היום הזה נטול
אברהם וישמעאל בנו בעצומו של
יום מפני שאז הוא פרסם גדול (א"ה)
ואם קבלה הוא נקבל עיין בפרקי
דר"א, ומד"ר פ' לך בענף כתב ד'
שעות ועיין שם כבעלי תוס' פ'
לך במקומו, אך להלכה בשו"ע
ריש הלכות מילה פסק אף שכל
היום כשר למילה אלא שזרזין
מקדימין, ונראה שהם חולקין וסוברים
פרסום גדול יותר מוריוות צפרא,
ואולי לפי דעתן נ"כ יש זריוות
במילה אף שסוברין מטעם פרסום,
וכשר כל היום דק הזריוות מתחיל
מעצומו של יום, ולפי הנס' דילן
הזריוות מתחיל מצפרא, ויוכל להיות
שחיה

ומנ"כ בא"י והציע זאת לפני
האדמו"ר וצוללה"ה ואמר הרבי זקנים
הי' בשוה, וסיפר לי המעשה והמעשה
הי' ששהה זמן רב ולא יצא הרבי
מקאצק להתופה ואמרו להאדמו"ר
וצוללה"ה שיכנס אל הרבי ולא רצה
כי ירא לכנוס ואמרו להחי' הרי"ם
שיכנסו ולא רצה נ"כ כי הוא נ"כ
ירא ליכנוס ע"כ נחלט שיכנסו
שניהם ונכנסו והשיב להם כי יצא
מיד וכו' :

קלו) גם שמעתי ממנו שהוא הי'
נ"כ אצל המעשה והי'
שם מחותנו של בנו הה"ק ר' דוד
מקאצק וצ"ל ר' יהושע וולאדאווער
והוא הי' משכיל לקרוא פאלניש
במכתבי העתים ושאל אותו הרבי
מה נשמע עתה בעולם והשיב לו
כי יצא פקודה שכל בני המדינה
מחויבים לצאת להמלחמה וכבר
חתמו הפקודה גובערניעס אחרות,
וצעק הרבי זי"ע עתה הוא העת
שצריכין לעשות עמו סוף, בזה"ל
מזו מען דאך אסוף מאכען מיט
איהם וכאשר בא לביתו ר' בונם
הנ"ל לעיר ליפנא כי הוא בן של
ר' אברהם ליפנער שהי' מלמד
בקאצק וסיפר זאת להרבי ר'
נחום ז"ל :

כתב לי ידינ' החו"ב שלהר"ח כו'
כש"ת מו"ה שמואל אלי' ערליך נ"י
מואלצדאוועק גוינ' לבעל חידושי
הרי"ם וצוללה"ה :

קלח) וז"ל אחדשה"ט אכתוב לכם
דבר נאה ומתקבל מה
ששמעתי מאדמו"ר הרב ר' אברהםלי
וציקלה"ה מפארסוב שפי' מאמר
חז"ל כל מה דעבד רחמנא לטב
עבד לאיש טוב הוא עבד ושאל

לבקר את הדאקטאר הק' הר' חיים דוד וצללה'ה מפעמטרקוב ונח הר' חיים דוד ז"ל מאד ואמר לו א"י מפני מה כבודו נזנח חלא אמרו חז"ל העושה תשובה מאהבה ודונת געשה בזכויות, איהר זאלט קיין עבירה נישט שענקין' והבן :

קמז) עוד שמעתי שאם בא אחר לפני הרה"ק וצ"ל הבהן הגדול מאלכסנדר אורות ספראווע צוה לקרא לפניו את הדיעלא אע"פ שכלם הי' יודעים שהוא אינו מבין בלשון רומאי, ופ"א שאל אותו חסיד אחר הלא כ"ק אינו מבין, והשיב, מיר קענין אלע שבעים לשון' שכלם ישנם בתורה שעה"פ הואיל משה באר את התורה פי' חז"ל בשבעים לשון, נאר מען וויל זיך נישט בענוצן מיט די תורה' :

קמח) עוד שמעתי שפ"א שאל הרבי ר' בונם וצללה'ה מדוע קוראים לצדיק הדרור, נוטער יוד' אם לומר שהוא מתפלל טוב מדוע אין קוראים לו, נוטער דאוונער' אם לומר שהוא לומר טוב מדוע אין קוראין לו, נוטער לערנער' אם לומר שהוא רואה טוב מדוע אין קוראין לו, נוטער זעהר' וכו' ואמר בזה"ק, אנוטער יוד' קלערט גוט, און מרינקט גוט, און עסט גוט, אונד שלאפט גוט אונד מיינט גוט, אונד בכלל גוט והבן :

קמט) עוד שמעתי מר' העניך יאנאווער נ"י שהי' לו דו"ז בווזראשא ושמו ר' אברהם ליכט ז"ל ושירכו לו ניסתו של אא"י החי' הרי"ם זי"ע אחות אשתו וביקש מאא"י הרי"ם זי"ע שהוא ישאל א"ע בקאצק על זה ונסע אא"י לקאצק ושאל לארמור' מקאצק

שהי' לו עוד פעמים כמוסים, וכמו לענין זריזות התפלה הי' לו הכנה מצפרא ומחפלא במאחר כמ"כ במצות מילה ובפרט שהי' לו פניק לענין פרסום :

קמ) עוד שמעתי שארמור' א"י הנה"ק בעל החידושי הרי"ם וצוקללה'ה אמר מי שאוכל לשובע כ"כ עד שאם יארע לו סעודת מצוה אינו יכול לאכול הוא זולל וסוכא ואמר שאף בסעודת מצוה צריכין להניח מקום פנוי לאכול שמא יודמן לו עוד הפעם תומי' סעודת מצוה ואח"כ אמר רוחא לבסומא שכחה, פי' לסעודת מצוה יש מקום פנוי שסעודת מצוה הוא מלתא דבסימא :

קמא) עוד שמעתי שא"י וצללה'ה הי' משבח את הרבי ר' יונתן וצוקללה'ה שהוא בקי בספרא, ומפרי, והוספתא וכו' והי' מסיים אם לא הי' עליו מחלוקת הי' גדול כמו הרבי ר' בונם וצללה'ה מפרשיסחא :

קמב) ועוד שמעתי שהה"ק הרבי ר' יעקב ארי' מראדזימין וצללה'ה הקשה קו' הנמרא כתיב תורת ר' וכתוב בתורתו יהנה יומם ודילה, ות' שיש לכל אריא תורה מיוחדת למשל למלוה יש מצוה, לא יגוש, וללוה יש פסוק דזה רשע ולא ישלם וזה צועק דוד המע"ה ובתורתו יהנה יומם וכו' שלא יהפוך את היוצרות שלא יהי' המלוה צועק לזה רשע ולא ישלם רק תורתו הוא לא יגוש, והלוה יש לו ללמוד לזה רשע ולא ישלם (א"ה כעין זה כתב בשש"ק ח"א אות רל"ד בשם הה"ק הר"ר בונם זי"ע) :

קמג) עוד שמעתי שפ"א הי' א"י החי' הרי"ם זי"ע הלך

שיח שרפי קודש

קמן אני בחנתי אותו בגמ' ב"ם בסוגיא ד' שומרים והקשה הקמן הוא האברך ואיך משביעו להשומר שבועה שאינו ברשותו דלמא בשעת השבועה הפקיד את הנגיבה ביד אחר ונמצא באמת הוא נשבע ובאמת הוא הנגב, ותיכף ידעתי שהוא יהי' לנגב וכך היה:

קמט) סיפר לי זקן אחד ושמו ר' ועליג דאנציונער ג"י ששמע בעצמו מפ"ק אדמו"ר הכהן הגדול מאלכסנדר וצללה"ה על מאמר חז"ל דאנה בלב איש ישיחנה לאחרים ישיחנה מלשון ויצא יצחק לשוח בשדה ולפני ד' ישפוך שיחו שהוא לשון תפילה ישיחנה לאחרים יתפלל הוא עבור אחרים כמו שאמרו חז"ל המתפלל בעד חבירו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחלה:

קנ) עוד שמעתי מזקן הנ"ל שהרבי מקאצק וצוקללה"ה שאל לאא"ז החי' הרי"ם וצוקללה"ה על הפסוק אמת מאין תצמח מהו זורעים בארץ שיצמח מה האמת, ענה לו זקיננו וצללה"ה שזורעים וקוברין השקר בארץ נצמח האמת, בזלה"ק אז מען בענראבט דעם שקר וואקסט ארויס דער אמת:

קנא) שמעתי שאא"ז החי' הרי"ם וצוקללה"ה הקשה על המדרש שהביא רש"י ז"ל (פרשת תולדות) לפי שהי' ליצני הדור אומרים מאבימלך נתעברה שרה הקשה שזה לא הי' ליצני רק רשעים שהוציאו רבה על שרה אמנו ופי' הוא זצ"ל שפי' הוא כך שהי' ליצני הדור אומרים, מאבימלך ע"י שהתפלל אברהם על אבימלך נענה הוא תחילה ונתעברה שרה, והקשה הא אמת הוא כן וסדוע הם נקראו ליצני

וי"ע ולא השיב לו רק נו, נו, ולא ידע אא"ז פירוש על התשובה ושאל להר"י הירש מאמאשווער וצללה"ה ואמר לו הפי' הוא כך, און איך ווי בין וכך הוי שאדמו"ר וצללה"ה נשא לאחות אשתו של אא"ז החידושי הרי"ם וי"ע:

קמז) פ"א כיבר אחד מהתבוללים (אסימלאמארין) לאא"ז החי' הרי"ם וצללה"ה עם הסנדקאות שחל הברית מילה בש"ק וכאשר בא אא"ז על הברית זרקו כולם הפאפיראסין מפהם והם חשבו שאא"ז לא ראה כלל ואמר בצחות לשונו שאיתא במדרש שענש הקב"ה לאליהו הנביא על שאמר שישאל עוזבים את בריתו, שיהי' על כל ברית והק' אא"ז וי"ע מהו העונש רק עתה אני רואה שהוא עונש גדול להיות על כל ברית מילה כמו על ברית הזה:

קמח) שמעתי שפ"א באה אשה אחת לפני הרב הק' הכהן הגדול מאלכסנדר וכתו וי"ע והפקידה אצלו שלש מאות רז"כ גרוניא עבור בתה והרה"ק הניח את המעות במלבוש עליון שלו ואח"כ ראה שאין לו המעות שננגב ממנו והי' לו עג"ז מהו וסיפר לפני משמשו ונער בו המשמש בזה"ל ווער ליינט נעלד אין איין אויבער טאש נעלד ליינט מען אין הייזען טאש, ואמר לו הרה"ק מימי לא נתתי ידי להיזען טאש נאר דיר צו להכעיס וועל דאס נעלד אנגעמיין וצוה תומ"י לקרא לאברך אחד וצוה ליתן את המעות, והאברך הכחיש את הדבר אבל בע"כ הודה וחזר את המעות ואמר אדמו"ר וצללה"ה אל תרמו בנפשכם שזה הוא מופת רק כשהי' האברך ילד

וו נאותה לנאון ועילוי גדול כסוהו:

קנז) (עו"ש) לך אמר לבי גו',
(תהלים כ"ו) בשם
מו"ר הצדיק מראדזי"ן ז"ל שאמר
בוה"ל דוד המלך ע"ה התחנן לפני
הש"ת, לך אמר לבי, לפניך הנני
שופך שיח לבי בקשו פני, כי עמי
ישראל בקשו פני את פניך ה'
אבקש, שאהיה אני המלך מליץ
יושר בעבורם לבקש את פניך על
מבוקשם וצרכם:

קנה) (עו"ש) אל תשליכנו לעת
זקנה וגו' (תהלים
ע"א) סיפר לי שפ"א נישבו לפני
אדמו"ר הרה"ק מוה"ר מראדזי"ן
וצללה"ה והתחיל בפסוק זה אל
תשליכנו וגו' ורצה לומר חידושי
תורה, ובטרם החל לדבר אמר הוא
ז"ל שאפשר כוונת הפסוק שלעת
זקנתו של אדם נפסקו כחות
הנופניות מן האדם ומסילא נתבטלו
התאוות החומריות וא"צ שום יגיעה
ועבודה ביצור להתגבר על היצו"ר
ונמצא שלא נחשבה עבודתו או לכלום
לכן ביקש דה"ם ע"ה אל תשליכנו
לעת זקנה וגו', שגם בזקנתו לא
יכלו מסני הכחות החומריות למען
תעלה ריח ניחוח לפניו ית' מעבודתי
שאשתדל להתגבר ביצוה"ש לנצח
תאוותי ואחרי ככלות דבריו, אמר
לי בזה"ל שעוד עד עתה הוא
מתגרש ע"ז שהחיש לכנוס בחוך
דברי הרב מראדזי"ן ז"ל כי אחרי
כן לא אמר עוד על זה דברי
תורה:

קנו) (עו"ש) (ברכות י"ד) כל הלא
י' ימים בלא תלום
נקרא רע שנאמר ושבע ילין כל
יפקד רע, בשם מו"ר הק' הנאון
מוה"ר"א משישעבאנאון וצוק"ל אמר
לי במאמר זה בזה"ל הנה כל עניני

לצני הרור ות' שהם ה' מתכוונים
זאת ללצנות, והבן:

ע"כ מו"ר"ג ה"ר שמואל אלי'
ערליך נ"י הנ"ל.

קנב) שמעתי שהה"ק הכהן הגדול
מאלכסנדר זי"ע ראה
לאברך אחר בין החסידים שמאנה
א"ע וחושב שהגיע והשיג מראות
הנבואה, ולקח הה"ק פתקא וכתב
על הפתקא איך שיתנהג איש קדוש
כוה, וכתב עליו שהוא פתקא מן
שמיא שצריך פרישות יתרה וכיוצא
בוה והשליך הפתקא על האברך
וחתם עליו, מלאך פיל"ד, והאברך
סבור שבאמת הוא פתקא מן שמיא
ונכנס להה"ק הרבי ר' בונם זי"ע,
וקרא להרבי מאלכסנדר כי המעשה
הזו ה' בימי נעורים של הרב הק'
מאלכסנדר והכיר הר"ב זי"ע
שזהו מלאכתו ושאלו ע"ד המלאך
אשר חתם תחת הפתקא והשיב
ש, פיל"ד ר"ת פ"תי י"אמין ל"כל
ד"בר, ועשה דבר זה כדי לידע איך
שיוכל האדם למעות ולאנות את
עצמו:

(ועיין בשש"ק ח"ג אות א' בשם
הה"ק הרבי ר' בונם זי"ע).

קנז) (בס' מרום הרי"ם) (פ' תצא)
כי יקח איש אשה חדשה
וגו' נקי יהיה לביתו שנה אחת וגו',
שמעתי שאמר לחתן אחר חתונתו
בשעת ישיבתו אצלו כו"ב פסוק
זה ואמר בשם אדמו"ר הק' כגור
ז"ל שלכאורה יש להבין ל' נקי
יהיה וגו', אך הכוונה כענין שארז"ל
בדרשא דובעל השיר נקי כאדם
האומר לחבירו יצא פלוני נקי מנכסיו
ואין לו בהם הנאה של כלום,
ושבת תורה זו מאד ואמר תורה

שיח שרפי קודש

הטוב האמיתי וגם ליחת הקדושה מסנו לנמרי ונקרא רע, וזהו כל הלן ז' ימים של ימי השבוע שעובר עליו גם יום השב"ק בלא חלום בלי ידיעת החלום כנ"ל זהו נקרא רע לנמרי שנאמר ושבע ילון פי' מי שעוברים עליו כל ה' ימים בל יפקד בקרב לבו להזכר ולהתעורר על זה הנ"ל רע גמור כנ"ל כי שוב בלחה בו לחלוחית קדושת איש ישראל מסנו לנמרי:

קנז) (עו"ש) (שבת י) ומכל טוב תמיד לעולם אל יחסרנו.

אמר בשם מורו הנאון הקדוש כמשעכנאווי וציק"ל שהיה נוסחתו לומר תמיד לעולם, ושאמר פירושו בזה שכשמיטבין לאדם בעוה"ז מנכין לו משכר בעוה"ב כדמצינו בעובדא דר"א בן פדת ור"ח בן דוסא בתענית כ"ה א' זה שמבקשים ממנו יתב' אחר שאומרים הוא יגמלנו לעד לחן כו' אומרים אח"כ ומכל טוב תמיד, פי' מכל הטוב הזה שתתן לנו בעוה"ז, לעולם פי' לעוה"ב, אל יחסרנו בל הנכה ותחסר לנו משכרנו טחמט כל הטוב שקבלנו בעוה"ז:

קנח) (עו"ש) שמעתי מחבירי שאמרו משמו של הרבי הרי"ם

מנור ז"ל שביום הששי אנו אומרים מתן תורתנו וגם מה שאומרים לשון מתן ולא לשון קבלה כמאמר משה קיבל, אכן עיקר ויסוד התורה ככתוב על פי התורה אשר יורוך וכן בכל דור ודור כמו שהצריך גזור הדין עפ"י תורתו וקדושתו כן יקום, והראה לנו השי"ת שקיים כדברי משה רבינו שהוסיף יום א' מדעתו ולא שריא שכינה עד צפרא ונתחדע לנו שהתורה נתונה לנו בפתנה להצדיקים והכמי תורה וזה

הוא

העוה"ז הם רק כחלום, כי כצל ימינו עלי ארץ ומה יחרון לאדם בכל עמלו בעיני העוה"ז לטובת נופו אם אין השתדלותו בעוה"ז להכין לעצמו צידה לדרכו באה"ח של עוה"ב ולזכות לחיי עולמים שהם עיקר החיים של אדם, והנה על זמן הגאולה נאמר בשוב ה' ונו' היינו כחולמים כי אז תמלא הארץ דעה את ה' לטעום ממעם לשד שמן החיים של עוה"ב, אשר עין לא ראתה ונו' גם בעוה"ז ונרגיש כולנו שכל הימים הקודמים אשר עברו בחשכת גלותנו לא היו רק כחלום והיינו כחולמים חושך ולא אור כי לא ידענו אמיתת אור הטובה עד כה, אשר הקצנו משינת האולת ותוארנה עינינו בכבוד ה' אשר זרח עלינו, והנה אעפ"כ לבלי ידח ממנו נדח, הנחילנו יתברך את היום השב"ק והמטיענו בו ממעם מתנתו הטובה אשר בבית נניז ומעין החיים הטובים של עוה"ב כמ"ש שבת א' מששים מעוה"ב, וכ"א בזמירות שב"ק מעין עוה"ב יום שבת מנוחה, אשר שפע קדושה עליונה שופעת בישראל לכאז"א כפי מדרגתו, וכל חד לפום שיעורא דיליה וזוכה בו לטעום מעם מעין עוה"ב ומרגיש בו שכל חיי העוה"ז הם כאפס ותהו נחשבו ויפה שעה אחת של קורת רוח בעוה"ב מכל חיי העוה"ז ועי"ז בא לידי השנה להרגיש טהרת הקדושה של מעלה להיות נמאס בעיני תאות העוה"ז, ולדעת שהם רק כחלום דבר שאין בו ממש, והאיש אשר גם בשב"ק אינו מתנער מעפרו ואינו מתעורר לבוא לידי הרגשה זו שבי"זי הזמן בעיני העוה"ז הוא רק כחלום איש כזה אין בו מבחי' טוב כלל, כי כבר כרתה עינו לנמרי מלראות

וציוני לישב עליה ודיבר עמי כל צרכי ע"כ. וסיים אח"כ בזה"ל מי הוא זה אשר מלאו לבו לשבת לפני הרכי סקאצק ז"ל (ואמר כן איהו פעמים דרך המיה ופלא) אך מה הייתי יכול לעשות אם צוני לא יכולתי לסרב ואמר לי עוד כי כמ"פ בבואו קרוב לעיר נאסטאנין בחזירתו סקאצק בכה בדמעות שליש מרוב נענועים לרבו ז"ל אשר מכל האמור נזכר להתבונן כי לקח כרוחו פי שנים להתהלך לפני האלקים בהצנע ולתת על פניו מסוה להתנכר בה לפני אחיו החברים כדרכו של רבו זצוק"ל ע"כ:

קסא) (עו"ש) (פרשת מטות) עבדיך נשאו ונו" ולא נפקד וגו' לכפר על נפשותינו ארו"ל ולא נפקד ממנו איש לדבר עבירה א"ל משה א"כ קרוב זה למה אמרו לו לכפר על נפשותינו מידי עבירה יצאנו מידי הרהור לא יצאנו בשם מו"ר הקדוש מוהר"ם סגור וצוקללה"ה שהקשה מדוע הסתינו בזה עד עתה ולא אמרו זאת תיכף אחר המלחמה, אך לסדו זאת ממעות ניעול כלים שהזהירים להנעיל כלי מדין מבליעת איסור שבהם לקחו להם דימוד מוסר השכל לעצמם שבליעה נחשבת כבעין וכמו שצריכים דבער איסור בעין כן ג"כ איסור בלוע לסדו מזה שצריכים לשוב על הרהור שהוא איסור בלוע כמו על נופו של איסור:

קסב) (בספר אמת ואמונה) כתב זי"ל ואני שמעתי מכבוד הרב הגדול החופלג בחסידות ובכל המעלות כש"ר נח מפלסענע ששמע מוהר"י ש"ר זצוקללה"ה שאמר שמי שידע בנפשו שהכבוד יעור

וזה ביום הששי תיכף ולכך אומרים אנו ביום הששי יום מתן תורתנו ודבר פלא הוא ודוק:

קנא) (עו"ש) עוד שמעתי מחביריי שאמרו משמו ז"ל כי לקח טוב נתתי לכם היינו לבחור בסוב ג"כ נתתי לכם ג"כ הוא מאתי מתנה לכם ע"כ, ודבר עמוק הוא ועיין בספר עבודת ישראל להמגיד דק"ק קאזניץ שם תמצא סוד הדבר:

קס) (עו"ש) ופ"א אשר הפציר בי לשבת, ואנכי סרבתי, מטעם שראיתי כי הוא ז"ל עומד והולך אחת הנה ואחת הנה בבית לא רהבה לבבי לשבת אז והיה קשה לו ז"ל עלי על שאני מסרב נגדו בזה וסיפר לי בזה"ל פ"א הייתי בסקאצק והיה לי ענין נחוץ מאד בלבי שהייתי צריך לכנוס בקודש פנימה והייתי מסבב עצמי בחרר החיצוני שהיה נקרא בהמ"ד קטן ולא יכולתי לכנוס בשום אופן לאשר נסבו על הבית קהל גדול ודחקו על הפתח ואצבעותיהם על כפות המנעול והיה לי ענין וסבבתי א"ע כה וכה בבית, והנה אני בעוד שסבבתי א"ע בא אצלי ר' מרדכי יוסף ע"ה ואמר לי בשמי דרך שאלה מפני מה אין אתה נכנס כי הרגיש בי שהגני צריך לכנוס ואמרתי לו מה אעשה כי א"א בשום אופן כאשר ראה הוא ג"כ. והנה אני טרם כליתי לדבר והנה רבינו ז"ל בא בעצמי אל הפתח ופתח את הפתח ונשמע קולו מן הקודש אלי בזה"ל יחיאל מאיר נאסמאנינער יכנסו ונכנסתי ולא זה בלבי שהרגיש ברוח קדשו בפנים שאני צריך לכנוס אך עוד הבין בפנים כמה בעדי לשבת עליה

שיח שרפי קודש

הזה ונתבהל הבחור כי ראה ויוכח שהאמת עם החסידים ולא עם המתלוצצים והנה לאחר ש"ק נסע רבינו עם החבריא קדישא דילי' לטייל קצת בכברת ארץ אחורי העיר על העגלה של הבחור, והוא הי' כאן נ"כ הכעה"ג שלהם וכאשר רצו לנסוע בחורה העירה הניח הבחור עצמו אל הארץ ואמר שכשום אופן לא יסע עד אם יברך אותו רבינו והחבריא רצו ליתן לו מעות וגם הפצירו בו אבל הוא באחת שרבינו מוכרח לברכו ואם לאו לא יסע וכאשר ראה רבינו שאין לו שום עצה כי לא הי' בין החבריא מי שיוכל להוביל העגלה והסוסים אז הוכרח לעשות רצונו ואמר לו אני מברך שהארץ ימים ושנים וגם לא יחסר לך מעות כל ימי חיך ואז נסע עמהם לשלום וברכות הימים נשא אשה והתפרנס עצמו ברווחת ממלאכת עמדת חלונות שקורין (גלעזער) וחי כ"כ ימים רבים עד שהשיא כל בניו ונשאר לבדו עם אשתו הזקנה ועסק במלאכתו והי' לו גם מעות מוזמן אלף זהובים ומפתח גנבה תלעה אשתו הארנקי עם המעות הנ"ל על לבה והנה בביתו הי' דר איש אחד אורח נטה ללון לינות הרבה בווארשא ויהי פעם אחת כשלא הי' בביתו אירע מקרה בלתי טהור שנפלה אשתו בהתעלפות ר"ל ובא האורח הזה ועשה עצמו כאילו מחזקת וגנב מטנה המעות, וכאשר בא לביתו רוצה ליקח מעות לקנות זכוית אבל אהה כי איננו ולא ידע מה לעשות ונסע לראדז'יץ להרב הקדוש ר' יעקב אר' זצוק"ל וספר לפניו הכל, אז צוה הרבה לבנו הרה"צ ר' שלמה וצללה"ה להזנות לו גם אלפים ורבעות והוא בטוח גדול

לפרען

יעזור לו להגיע על ידו לדרך האמת יכול לתבוע אותו כמו שאמר יתרו למשה ותקבלנו בסבר פנים יפות ע"כ:

קסג) (עריש) יש לי בקבלה מה ששמעתי באוני מרבן שכבה"ג אדמו"ר מסאכאמשוב וצ"ל שאמר בשם חותנו הרב ק"ק מקאצק זצוק"ל שבעקבות דמשיחא וועל"ן דארפען ווייסע יופיצעם רחמים זאל"ן גיט אוועק פאל"ן אין מינות ח"ו, וגם שמעתי מהרב הצדיק וכו' ר' נח מקאברין זצוק"ל שאמר בשם הרב מק"ק לעכווען זצוק"ל שזה ענין חבלי משיח ס'וועט זיך ווידמענען אין יעדערין חצר מינות ר"ל:

קסד) (כתב בס' תפה"צ) מעשה נפלאה מרבינו הגדול הנה"ק הרבי ר' בונם זצוק"ל זי"ע מפרשיסחא, בעיר ווארשא ברחוב שילעץ מקום משכן כבוד של הרב הנה"ק זצוק"ל סגור בעל חידושי הרי"ם ישבו פעם אחת איוה בחורים והתלוצצו מרבינו הנה"ק רבי ר' בונם זצוק"ל איך שהחסידים מתפארים ע"זי שרואה ויודע הכל והיחנך דבר כזאת הלא הוא סני' נהור ובין הבחורים הללו הי' בחור אהר שאליו הי' מחזיק עולות וסוסים להשכיר וכאשר נתודע להם שהנ' הקדוש הרי"ם וצ"ל הנ"ל נוסע עם החסידים לפרשיסחא על ש"ק, ושוכרים עגלה אצל אביו בקשוהו הבחורים שהוא יסע עמהם בתור בע"ז ויראה אם אמת נכון הדבר כמו שאומרים וכן עשה, והבחור הזה הי' אדום בתואר פניו ויהי כבואם כולם לפני רבינו ונתן להם שלום כנהוג וגם להבחור הזה נתן שלום ומיד כשלקח יד הבחור בידו הקדושה שאל מי הוא הבחור האדום

תספר לי מה נשמע בפרשיסחא והשיב לו אחי בתמהון מה היום מיומים, שע"ע לא באת אצלי ולא דרשת אותי כלום, והשיב לו איך שביליל הושענא רבא הלזה קרא לו אדמו"ר מטשערנאביל וצוה לו לאנוד הושענות בפניו והתחיל לדבר ולספר משכחי צדיקים אשר כבר בניע עליון הסה עד שבא לדבר ג"כ מן הצדיקים אשר עודנם חיים ע"פ האדמה ואחד מהגדולים רצה לידע את דעתו הק' על הרבי ר' בונם מפרשיסחא והתחיל לדבר ממנו אז ענה אדמו"ר הקדוש מטשערנאביל הצדיק רבי בונם מפרשיסחא הוא חכם סמיר ונעלם, וכאשר שמעתי שכ"כ גדול הרבי מפרשיסחא בעיני אדונינו מו"ר מטשערנאביל ע"כ שאלתיך הדברים האלה ונתפלא אחי מדברים הללו והשיב בהתפעלות הלא גם אני אנדתי הושענות בליל הו"ר הזה לפני אדמו"ר מפרשיסחא ע"פ צווי והחברים הקדושים הי' עומדים סביבו ודיבר ג"כ מצדיקים עד שאמר אדמו"ר בזה"ל הרה"ק מטשערנאביל הניח כעת כל רעיוניו הקדושים באתנו עכ"ל וזי למבין להבין מזה אפס קצה מגדולתם וי"ע ועכ"ל:

קסו) מעשה נפלא מהגאון הקדוש איש אלקים הרבי ר' מנחם מענדיל וצוק"ל הרבי מקאצק וי"ע, סיפר דודי המופלג בתורה ר' אפרים פישל ז"ל מפילוב איך שוקנינו הנגיד הקצין החריף מופלג בתורה ויראה הו"ר משה זצללה"ה מלויביטש שהיה מתנגד ולא דרך מעולם בדרכי החסידות ומ"מ רבינו הרבי ר' בונם וי"ע בכל עת שהיה בלויביטש הי' אכסניא שלו רק אצל זקנינו הנ"ל, פ"א איל רבינו זצ"ל

ר

לפרען החוב ועל האורה הנ"ל צוה שמיר בבואו לביתו יצוהו להעתיק דירתו ממנו וכן עשה ולקח המעות ונסע לביתו וישלך מאתו האורה ולקח זכוכית ומיד באותו יום שהלך ע"פ החוצות בתיבתו הקרו אותו אנ"ח מן המצודה וקראתו להעמיד שם חלינות והוא סירב בהדבר סתמת פחד אך הם לקחוהו בחזקת היד ומיד בא משם בריוח גדול ערך שמונה מאות זהובים ושלם מיד מה שהלוה בראדומין ובוסן לא כביר חלה אותו האורה שהי' דר מאז בבית איש אחר ושלח אחריו והתורה לפניו שנב מאשחו האלף והובים והחזיר לו כל מה שהי' לו עוד ממנו כן סיפר האיש הנ"ל בעצמו בעל המעשה:

מדבינו הקדוש הרבי ר' בונם וצוק"ל מפרשיסחא ורבינו הקדוש ה"ר מרדכי הרבי מטשערנאביל וי"ע:

קסו) סיפר הרב הגאון החסיד המפורסם ר' יעקב מרדכי שליט"א האבד"ק בולגרייא שבעת היותו אבד"ק פארוצק, סיפר לי איש חסיד גדול אחד איך שהיה רגיל לנסוע תמיד אל הרב הק' מטשערנאביל הנ"ל ולהיות שם מן התחלת ר"ח אלול עד אחר סוכות וכן הי' לו אח בעיר פארוצק הנ"ל שהי' גדול בתורה וחסידות והי' רגיל לנסוע ולהיות אצל הרה"ק ר"ר בונם הנ"ל מפרשיסחא ג"כ מר"ח אלול עד אחר חג הסוכות ובשביל זאת היה להם קצת התרחקות זה מזה רק פעם אחד לאחר חה"ס כשבא לביתו מטשערנאביל הלך אצלו ונתן לו שלום בפנים מזהלות וא"ל אחי יקירי

שיח שרפי קודש

לקבל עליה זאת רק אינה יכולה להבטיח על בריאותו כי בלי ספק יויק לו מאוד וגם על זה הסכימו המתנגדים ואז התחילה לעסוק בכשפיה ובעת הזאת אמר הרה"ק הרבי טקאצק לנאמנו הרב החסיד הגדול ר' צבי הירש וצ"ל מטאמאשאו קרא לי מהרה את האכרד ר' יעקב קאפיל מלוביטש וכאשר בא זקני להרה"ק עכבו אצלו ביחידות זמן ארוך ואח"כ אמר לו גסע לביתך לשלום כי לאו בכל יומא מתרחיש גיסא וזקני לא ידע כלל חוכן הרברים האלה וה' לפלא בעיניו רק מיראת רבו לא שאלו וכאשר בא לביתו אז נודע לו הדבר כי באותו העת שה' אצל רבו הקדוש עסקה המכשפה בכשפיה אבל כאשר עסקה זמן ארוך ולא הועילה כלום זרקה הכישוף מידה ואמרה אני לא אעסוק בזה עוד כי אני עושה כל דברים המועילים ואינו מועיל וכוון חשעה שבאותו עת שזרקה הכשפים מידה פטרו הרה"ק זי"ע לשלום ואמר לו כנ"ל, ובאמת נתקיים בו כי לא נחש ב"עקב" בזכות רבו הקדוש זי"ע (ע"כ סס' תפה"צ):

ר' משה כמה אברככם הלא תורה ונזולה יש אצליכם רק זאת אברככם שבניכם יהי חסידים וגם המתחננים שלכם יהי גדולי ארץ פוילין וכן ה' שבנו הוא דודי הרה"ג החסיד המפורסם ר' יהונתן צ"ל הראבד"ק לוביטש ה' חתן הגאון הקדוש ר' שרגא פייוויל וצוק"ל האבד"ק גריצא וכן ר' יונתן הנ"ל ה' הרב הגאון חסידא קדישא ר' יצחק אהרן צ"ל, ובנו השני הרב החסיד ר' אפרים פישל ז"ל ה' חתן הרב הקדוש ה"ר דוד מוטשעוויץ וצוק"ל ובניו של רא"פ הנ"ל הם האחים אחד הרב הצדיק גדול בתורה ובחסידות ה"ר משה חיים שליט"א מנהל ערותו בעיר ריוויץ והשני הוא הנביר המופלג בתורה ובחסידות ר' דייבלי מאכאבשעווסקי שליט"א אחד מהגשאים שבירושלים עה"ק חובב"א ועוד בת אחת הנ"ל לוקנינו הר"ר משה הנ"ל שהיתה כלתו של הגאון הגדול ר' מאיר ציליך וצוק"ל האבד"ק לאסק' ובנו הרביעי הוא זקני הרב החסיד ר' יעקב קאפיל וצ"ל מלוביטש הנ"ל שהיה חתן זקני הרה"ק הצדיק הר"ר נתן כ"ץ פלאצקער וצ"ל הנ"ל, ועוד בנים להנ"ל אשר לא ידעתי ספורות למו וכולם דרכו בדרכי החסידות, וזקני הרי"ק וצ"ל הנ"ל מיד אחר חתונתו נסע לרבינו הק' סקאצק הנ"ל וישב שם זמן ארוך יותר מחצי שנה והיריצו אליו מכתבים שיבוא לביתו אבל לא שמע אליהם והבעה"ב המתנגדים דעיר לוביטש חרה אפם על זה למאוד איך שעזב את אשתו מיד אחר חתונתו וישב עצמו בקאצק וכאשר ראו שהמכתבים שונים בל יועילו כלום קראו למכשפה אחת והציעו לפני שיביאהו משם ע"י מעשה כשפים והשיבה שיכולה

קסו) (בס' ג"ח) עיקר יראה שעי' תפלה יבא להכיר את חבורא ית' ועיקר התפלה היא שיתגלה מלכותו לכל הנבראים וירגיש אלקותו, שמעתי מאומוד הגאון הקדוש ה"ר מנחם מענדיל וצ"ל סקאצק שאמר לאחר שקודם שיעמוד להתפלל יחשוב אולי טוב שלא להתפלל ואלך לאכול בלא תפלה רק שאינו מניח לי לאכול בלי תפלה ומה הוא זו שאינו מניח לי לאכול בלי תפלה הוא טחמת שאני ירא מהשי"ת ויחשוב בעצמו

הרה"ק מהר"ם וצ"ל מקאצק וי"ע
שאמר על צדיק אחר שהיה בימיו
שהוא צדיק אין פעל'ן חפ"י הוא
שיש אחר שעושה לעצמו בימות
החורף בגדים חמים כדי שיחם לו
ויש אחר שמחמם את הכית מאד
מה חילוק בין זה לזה שזה שעושה
בגדים חמים לו חם אבל לאחרים
אינו מועיל כלל, וזה שמחמם הכית
אוי לאחרים נ"כ טוב:

קע) עוד שמעתי שההרנל הוא גנב
גדול ראיתי בספר דגל
מחנה אפרים ששאל אותו אחד
היאך לבוא להתלהבות ואמר לו
שיחפש באפר שקורין פריטיק, ונ"ל
הפשט בזה שיחפש בדברים הנשמיים
באכילה ושתייה ובשאר הדברים
שיראה שיהא בקדושה וע"י שיעמוק
בקדושה בדברים הנשמיים עי"ז
יעלה הניצוצין מהם ויהא לו עי"ז
התלהבות בתורה ותפלה כי הדברים
הנשמיים הם כמו אפר שיש בתוכו
ניצוצין של אש כן בדברים
הנשמיים יש בתוכן ניצוצין קרישין
שמחיה את הדברים הנשמיים:

קעא) (עו"ש) שמעתי שמאד צריך
לראות שיהי' אוהב
כל ישראל כנפשו אפי' אם נראה
לו שחבירו עושה עולה זה נצטח
מחמת חלק הרע אבל יש לחבירו
נ"כ חלק טוב שאפשר שהחלק טוב
של חבירו הוא יותר טוב מהחלק
הטוב שלו כמו ששמעתי מאדמו"ר
הקדוש מקאצק וי"ע שאמר שאינו
מסתכל רק בהנקודות טובות שיש
לכל בר ישראל ע"כ באם אינו
מתקשר א"ע עם כל בני ישראל
שולט אצלו השקר כי אותיות שקר
הטה בהיפך קשר גם מצינו בדורו
של שאול שנפלו כהמלחמה שהטת
שלא היה להם אחרות ודורו של

אחאב

מה אני ירא ויחשוב כי הוא ברא
שמים וארץ וכל העולמות מאין
ליש וכך רגע ורגע משניה על כל
העולמות ומחיה וממיה אותם
וביכולתו לבטלם בכל רגע ע"כ
אני ירא ממנו ואחר החשכון הזה
יתפלל שיראה גדלות הבורא ושפלות
עצמו:

קסח) עוד שם וקודם שינה צריך
לחשוב מה שעבר עליו
כל היום ויתחרט על מה שעבר
ויקבל עליו להבא כנ"ל, וכשקם
ממטתו יהא ראשית לקבל עליו
עול מלכות שמים כנ"ל ואחר כך
ילמוד כל מה שיוכל ואח"כ יתפלל
ואח"כ יוכל לסחור וכשתנהג כך
יוכל לנתק עצמו מהכלי עוה"ז
להקדושה כמו ששמעתי מאדמו"ר
הנה"ק מהר"ם וצ"ל מקאצק שאמר
לי בעת שהייתי סוחר באם יהא
הראשית שלך בעת שתקים משנתך
לסחור ולעמוק בפרנסה אוי קשה
מאד לחזור להקדושה עוד שמעתי
מאדמו"ר הנ"ל שאמר משל שעשה
השי"ת סולם שירדו הנשמות מעולם
העליון לזה העולם והסולם נלקח
וקורין מן השמים להנשמות שיראו
שיעלו למעלה יש איזה אנשים שלא
התחילו כלל לעשות איזה פעולה
שיעלו למעלה שהם סוברים איך
אפשר לעלות לשמים בלי סולם ויש
איזה אנשים שהתחילו לקפוץ למעלה
ונפלו וחזרו ונפלו כמה פעמים
ועזבו מלקפוץ עוד ויש איזה אנשים
מקחים אומרים כיון שהסולם אין
כאן ע"כ אין שום עצה רק לקפוץ
למעלה אע"פ שיודעים אנו שנפלו
סוברים לעשות את שלנו לקפוץ
למעלה עד שהשי"ת ריחם עליהם
והעלה אותם למעלה והנמשל מובן
ע"כ:

קסט) (עו"ש) שמעתי בשם אדמו"ר

שיח שרפי קודש

אחאב היו נוצחים המלחמה סחמח
שהיה להם אחרות :

קעב (עו"ש) וכן שמעתי בשם
ארמו"ר הרה"ק ר'
יצחק מאיר זצ"ל מנור שאדם יכול
לייגע א"ע כל ע' שנים ויהי' בעל
סדרנה ואם מכון אפי' כחוש השערה
בשביל עצמו לא ינצל מניהנם וכוה
ניחא המשנה אל תהי כעבדים
המשמשים את הרב ע"מ לקבל
פרס קשה הא מצינו לעולם ילמד
אדם שלא לשמה רק הפשט שעיקר
כוונתו יהיה לכבודו ית' רק שהוצר
הרע אינו מניח לו בתחלה ע"כ
סותר לו בתחלה ללמוד שלא לשמה
אבל עיקר כוונתו היא יראה שיבוא
מזה לשמה :

קענ (עו"ש) והשיבו את האבן
על פי הבאר. הרב
הקדוש תר"ר חנוך העניך זצ"ל
מאלכסנדר אמר והקשה למה לא
כתיב אצל יעקב שהשיב את האבן
ואמר שהרועים לא היה להם כח
לסלק את האבן הוה זה יצ"ר
עד שנאספו כולם יחד ומיד שנתפרדו
חזר האבן למקומו אבל יעקב היה
לו כח שמילק את האבן לכדו וגם
היה לו כח ע" להבא שלא יחזור האבן
למקומו כנ"ל וסיים והאכלתיך את
נחלת יעקב אביך שנשבת יש לו
גיכ הכח לסלק את האבן להבא :

קעד (עו"ש) (פ' לך) לו ישמעאל
יחיה לפניך ארמו"ר
הרה"ק תר"ר יצחק מאיר זצ"ל מנור
אמר לכך התפלל אברהם א"ע"ה על
ישמעאל שיחיה כדי שלא יהא
יצחק בן יחיד שהבן יחיד יש עליו
הרבה קטרונים :

קעה (עו"ש) ראיתי בס' ברכת
אברהם בשם ארמו"ר
הנה"ק ר"ר יצחק מאיר זצ"ל מנור

שהקשה על הנס שמצא רק פך
אחד של שמן שהיה חתום הא
הרמב"ם בה' טומאה פסק דמשקין
של בית המטבחים אינו מקבל
טומאה ובמה היו השמנים שבהיכל
טמאים ותירץ כיון שנמטא הבית
המקדש פסק הקדושה מינה וממילא
נמטא השמן. והקשה כפי מה
שאיתא בגמ' פסחים למ"ד דכן
סמך משקה בית המטבחים היינו
דם אבל שמן מקבל טומאה ול"ג
ראין השנה כלל לפי מה דאיתא
בגמ' דף י"ז ברש"י ד"ה מיד הוא
טעמא וכו' משקה המטבחים דם
ומים אבל משקה מזבח היין והשמן
שהם משקה המזבח נזרו טומאה
עליו דפ"ו אפשר שלא נזרו טומאה
רק על שמן של מנחות שהוא
משקה המזבח אבל שמן של מנורה
לא נזרו :

קעו (עו"ש) ברש"י דל בשביל
צער גלגול מחילות
לא רצה יעקב אע"ה להקבר בח"ל
שמעתי בשם ארמו"ר הרה"ק מהר"ם
זצ"ל מקאצק שאחד רצה ליסע
לארץ ישראל שאל אותו למה אתה
רוצה ליסע דשם והשיב לו הלא
מצינו ביעקב שרצה להקבר בארץ
ישראל משום צער גלגול מחילות
ואמר לו ארמו"ר בלשון תמיה כ"כ
אתה אוהב את הגוף שלך שאתה
חושש לצער הגוף גם לאחר מיתתו :

קעו (עו"ש) במדרש ויואל משה
שנשבע משה ליתרו
שיחן לו בן הראשון לע"ז והקשה
ארמו"ר הנאון הקדוש ר' יצחק
מאיר זצ"ל מנור למה לא נתקיים
השבועה ואמר שהרצון מיתרו היה
שיבוא בנו הראשון להעתה ידעתי
כי גדול ה' מכל וכו' ע"י הדגמא
שהי' יתרו בא שיעבור מקודם כל
ע"ז

שית טרפי קודש

נו 111

קפ) (עו"ש) (פ' תצוה) במדרש
שמן זית וך שזן עז
ראשך דא יחסר בשם אדמו"ר הג'
הקדוש ר' יצחק מאיר זצ"ל סגור
על המחשבות שיקחו בני ישראל
המחשבה בבירור אחר בירור שיהא
זך בלי שמרים שיחול ע"י המחשבה
איתערותא דלעילא שיהא ממקום
נבזה מאד :

קפא) (עו"ש) (לראש השנה) שמעתי
בשם אדמו"ר הגה"ק
ר' יצחק מאיר זצ"ל סגור בריה
יצא יוסף מבית האסורים פירוש
יוסף הוא הנקודה של ישראל ובר"ה
יוצא כל אחד מאסיריו כי כל
השנה הוא משוקע ובראש השנה
יוצא ממנה :

קפב) (עו"ש) עוד אמר על מה
שאיחא בטור אורח
אין מברכין ר"ח תשרי כדי שלא
יזע השמן אימתי ר"ה צ"ל וכי
אינו יכול לחשוב החשבון ואמר כי
הספ"א הם התיצונים וברכר המכוסה
ונסתר אין להם כח ושליטה כס"ש
בזוה"ק מחמת כי הוא פנימיות
ולזה אין אחיזה רק בתיצוניות ע"כ
ר"ה הוא בכסיה מחמת שאין מקדשין
החודש בלילה ואין ב"ד של מעלה
מקדשין אלא אי"כ ב"ד של מטה
מקדשין ע"כ הוא בהעלם והסתר
ואם היו מברכין ר"ח היה באתנליא
וכמו כן כל דבריו צריך להיות
בהסתר ע"כ אין מזכירין שום חטא
הגם שצריך גנוחי נגח אבל כתיב
אשים לפי טחום בעוד רשע לגנאי :

קפג) עוד שם, גם אמר מרחוק ה'
נראה לי מי שירא להתקרב
לה' מחמת יראה שרואה שפלותו
וגדלות הבורא ית' עי"ז נראה לו
כי יראה אותיות יראה :

קפד) (עו"ש) (ישעיה) החרשים
שמעו

עז ר"ל ויראה שאין בהם ממש,
אבל מרע"ה לא רצה זה מחמת
שלא ימלט שישאר אצלו רושם
כמו אחד שזורק רקק ורפש ונתז
עליו ניכ מעט רפש בעת שזורק
ממנו וסיים שלכך הדין בביטול
ע"ז שצריך שהעכו"ם יבטל הע"ז
שאצל ישראל לא שייך לשון ביטול
כי משמע שיש בזה ממש רק הוא
שבטל וישראל אסור אפי' בשיתוף :

קעה) עו"ש וכן שמעתי מאדמו"ר
הגה"ק ר' יצחק מאיר
זצ"ל שאמר שכמה פעמים כתוב
במשלי לשון מציאה כמו שכתוב
כי חיים הם למוציאים והקשה מהו
לשון מציאה אדרכא שצריך האדם
לייגע עצמו בהתורה ואמר שידמה
להאדם כמו מי שמוצא מציאה
חביב להאדם כן לאחר הניגעה הוא
רואה שהתורה הוא כמו מתנה
ומציאה ע"כ :

קעט) (עו"ש) פ' משפטים בשם
אדמו"ר הנאון הק'
מהר"ם מקאצק זצ"ל מה שהשיב
להנאון הצדיק ר' משה שלמה זצ"ל
אבר"ק פארציווע בעל חשק שלמה
ספני מה אמרה תורה בעבר כנעני
שנידון בדין יום או יומים ממ"נ
אם התורה פטרה משום דקנין
כספו הוא למה יהא הדין באם מת
העבד מיד מחויב הרב מיתה הא
קנין כספו הוא ותירץ לו הא קיי"ד
דמסקיר עבדו יצא לחירות ע"כ
מחויב הרב מיתה אם הכה אותו
הכאה כדי להמית מהכאה זו כי
הפקיר אותו ויצא לחירות והוא כמו
בן חורין אבל אם שהה יום או
יומים נמצא שאל הכה אותו מכת
מות ולא יצא לחירות שלא הפקיר
אותו ע"כ פסוק הרב ממיתה שעדיין
לא יצנו לחירות והוא קנין כספו :

שיח שרפי קודש

112

קפו) (עו"ש) (כס' ליקוטים חדשים) מא
הייתי אצל אדמו"ר
טהר"ם וצ"ל מקאצק ושאלתי לו
מה לעשות שיהיה לי חשק ללמוד
ותמה מאוד איך שייך על דבר טוב
כזה שלא יהיה חשק ואחר כך
אמר שאלמוד בעיון:

קפה) (עו"ש) בזמירות של שבת
משוך חסדך ליודעין
אל קנא ונוקם בשם הרה"ק הר"ר
חנוך העניך וצ"ל מאלבסנדר
שהקשה אם הוא קנא ונוקם אין
כאן חסד וא' משוך חסדך ליודעין
שיודעים שאתה קנא ונוקם:

קפס) (עו"ש) שמעתי שהיה סוחר
א' אצל הרב הקדוש
רמ"ט וצ"ל מקאצק אמר להסוחר
תציית לי מה שאני אומר לך ענה
הסוחר אציית כפי מה שאוכל א"ל
בכל יום תגזול מעצמך שעה אחת
ותתישב א"ע כמה באת לעולם
ובמה אתה מבלה ותלמוד לכה"פ
שעה אחת כמשיכ ששוואלין קבעת
עתים לתורה וכזה נחא דהא מצינו
שכר הקובע עתים להתורה מפור
את התורה רק דשם מיירי מי שיש
לו שהות ללמוד כל היום ואינו לומד
זה מיפר תורה אבל סוחר שטרוד
עכ"פ מחויב א"ע לגזור שעה אחת
כנ"ל:

אנכי אכתוב מה ששמעתי שסוחר
אחד היה אצל צדיק א' וצ"ל
והתנצל לפניו איך שאין לו שהות
ליישב א"ע מחמת שטרוד מאוד
ואמר לו בעת שתכנס להסתרף
להביא יין אוי תעמוד ותתישב את
עצמך אויזה מינוטין ונפטר הסוחר
והעיד הרב הצדיק איך שרואה
שבכל יום בניהגם מניחין לו בעת
אשר התיישב את עצמו בעולם

הנה:

שמעו והעודים הביטו לראות, אדמו"ר
הנה"ק טהר"ם וצ"ל מקאצק אמר
האיך שייך לומר לחרש שישמע
ואל עור שיביט, ואמר שהנביא
צועק שאל תהיו חרשים ואל תהיו
עורים כי בירכם הוא זאת שלא
תהיו חרשים ועורים, ושמעתי
שאדמו"ר הנה"ק ר' יצחק מאיר
וצ"ל סגור סיים ע"ז המאמר בעת
שאמר זאת משמו ואני אומר שאפי'
אם יהא חרש ועור נ"כ ישמע ויביט
עכ"ל הסוחר, נ"ל להסביר ששניהם
דא"ח כי באמת קשה מאוד לשמוע
ד"ת ולהכניס הקדושה בלבו מי
שמונשם מחמת עבירות ומדות רעות
ע"כ צריך לגרש בראשונה הרע
ממנו ולשוב בתשובה ואז יכול
לקבל הקדושה בתוכו לשמוע ולראות
והקדוש סגור וצ"ל אמר שאפי' אם
הוא עדיין מנושם ולא שב עדיין
אעפ"כ ילמוד תורה והמאור שבה
תחזור אותו למנוח:

קפר) (עו"ש) (ירמיה) הלא דברי
כאשנאם ה', אדמו"ר
הנה"ק הרי"ם וצ"ל סגור אמר
אפילו מי שלבו כאבן נ"כ יש כח
בהתורה לפצוץ אותו:

קפה) (עו"ש) שמעה עמי ואדברנה,
אדמו"ר הנה"ק הר"ר
יצחק מאיר וצ"ל סגור אמר מה
שכתיב שמעה קודם ואדברנה ואמר
אם אתם רוצים לשמוע אוי השי"ת
שולח לי דיבורים:

קפו) (עו"ש) שמעתי בשם אדמו"ר
הנ' הקדוש ר' יצחק
מאיר וצ"ל סגור שאמר לנרד
אחד איזה בנ"ל למה נקרא שמו
נבל שמנבל כל מיני זמר וקשה
היה צריך לקרות מנבל, ותירץ
משום שהוא מנבל לאחרים ע"כ נקרא
נבל שם נרוע:

שהוא חכם ממנו רק משום זה נקרא חכם שהוא עוסק בהחכמה גם אדם שהוא עוסק בחסידות אע"פ שעדיין אינו חסיד נ"כ נקרא חסיד ע"כ:

קצה (עו"ש) בהשמטות (בפ' ויחי) וישם את אפרים לפני מנשה, ויוסף אמר לא בן אבי בשם הה"ק הרי"ם מנור וצללה"ה אמר מחלוקת של יעקב ויוסף בזה ה' בסור מרע ועשה טוב באיזה מהן ינהג האדם תחילה כי מנשה הוא ע"ש נשני א' את כל עמלי וזה סוד מרע ואפרים הוא ע"ש כי הפרני א' בארץ עניי וזה עשה טוב ויוסף רצה שישם מנשה לפני אפרים להראות שמחללה צריך להיות סוד מרע ואח"כ יוכל להיות עשה טוב ויעקב לא רצה בן רק וישם את אפרים לפני מנשה להיות מתחלה עשה טוב ע"כ:

קצו (עו"ש) שמעתי מחסיד אחד שה' שומע מאדמור"ה הה"ק הר"ם טקאצק וצללה"ה שה' מדבר אין שה' הנאונים רוצים להביא משיח בדרך אחד ולא עלתה בידם ואח"כ רצו בעלי החס' להביא משיח ולא עלתה בידם, ואח"כ רצו הפוסקים להביא נ"כ משיח ולא עלתה בידם ואח"כ רצו המוכיחים והצורקים להביא בדרך אח' ולא עלתה בידם, וסיים ואמר ולי' שמשית יבוא בזמן שבני ישראל יה' מרודים מאד במחשבתם מחמת דאגת פרנסה ויתבלבלו המוחות שלהם או יבא משיח בב"א ע"כ:

קצו (בס' ד"צ) שמעתי בשם הה"ק חר"ד ז"טחה בונם ז"ל מפר"שיסחא שאמר שהקלים טוב להם בעוה"ז משום

שהם

קצו (עו"ש) בשם הרב הקדוש ר' יצחק מאיר זצ"ל מנור למה נקרא בכל מקום ירא שמים ולא נקרא ירא ה' ואמר על פי מה שב' עמודי השמים ירופפו ויתמהו מנערתו וזוה נראה שהשמים יראין מפניו ויראה זו עדיין הוא בעולם הנה ע"כ צריך האדם נ"כ לירא מפניו וירגיש היראה שבשמים:

קצא (עו"ש) (פרשת לך) במדרש משל לאחד שראה בירה דולקת וכו' עד שנגלה עליו הקב"ה ואמר לו אני בעל הבירה כשהיה הרה"ק הר"ם זצ"ל טקאצק למד מדרש הזה לפני החסידים כשאמר התיבות אני בעל הבירה נפל פחד גדול על כל העומדים שם שהרגישו כולם שיש בעל הבירה:

קצב (עו"ש) (בפ' מקץ) שמעתי בשם הרה"ק הר"ר יצחק מאיר מנור וצללה"ה למה מוזזה בימין ונר חנוכה בשמאל ואמר דמוזה הוא חובת הרר ע"כ הוא דרך ביאתו בימין ונר חנוכה עיקר לפרסם הנם מצותו בחוץ ע"כ החיוב נ"כ דרך יציאתו לחוץ בימין ע"כ:

קצו (עו"ש) (פרשת נצבים) בפ' מחוטב עציץ עד שואב מימך, בשם הה"ק הרי"ם וצללה"ה מנור ה' צריך לכתוב מראשיכם עד שואב מימך, אמר הפ' חוטב עציץ זה החוטב עצות מן התורה וזה נכלל בכלל ראשיכם ושואב מימך זה השואב מימה של תורה ע"כ:

קצד (עו"ש) שמעתי בשם הה"ק הר"ם טקאצק וצללה"ה למה נקרא לאחד חכם משום שחבירו כסיל הא נמצא אחד

שיח שרפי קודש

בשם הרה"ק הנאון הגדול חר"פ
כו' כקש"ו מוה"ר מאיר יחיאל
הלוי וצללה"ה האבר"ק אסמראווצי.

ב"ה

מעם וחשכון על הא דישב משה
רבינו בהר ארבעים יום ואמר
להם שאחר ארבעים יום בתחילת
שש אני בא ולמה כך ולהבין על
פי פשוטו ג"ל:

דהנה איתא במס' ע"ז לפי גירסת
הילקוט פ' תשא דשליש
היום הקב"ה לומד תורה ואי' בגמ'
שבשליש הראשון יושב ודון ובשליש
השני לומד תורה עיי"ש בר' ג'
וכד' ד', והנה אי' במס' עירובין ד'
ג"ה ע"ב שמשח רבינו למד עם
ישראל ארבעה פעמים עיי"ש,
ובמהרש"א בשם המדרש שמשח
למד מפי הגבורה ג"כ ארבעה פעמים
והנה איתא בגמרא שישליש אדם
לימודו ועיין ברמב"ם שכמה אדם
לומד ביום אזי ישליש שליש למקרא
ושליש למשנה, ושליש לתלמוד ונבוא
לחשבון כמה למד משה מפי הקב"ה
בכל יום:

דהנה שליש היום הוא ארבע שעות
ונמצא שלמד חלק שליש
מקרא דהיינו תורה שבכתב דהוא
שעה ושליש מהשעה וכבר כתבתי
בשם המדרש דכל דבר הי' לומד
ארבעה פעמים ונמצא שלא למד
בכל יום רק שליש שעה ושליש
פעמים הי' חוזר ועולה שעה ושליש
שעה ונחשוב כמה יכול ללמוד
בשליש שעה:

דהנה איתא במס' ברכות דף ו'
שרעך הוא חלק אחד משמונה
אלפים ושמונה מאות ושמונים ושמונה
משעה כן הוא לפי מאי שהניחו
שם בגליון עיי"ש ואיתא בגמרא

שהם בשמחה תמיד, ואף ששמתם
הוא בהוללות ושטותים עכ"ז הנה
מדת השמחה ששורשה מחמד ממשכת
חסדים ושפע עליהם אבל היראים
ע"י שהם בדאגה ועצבות רוב
הזמנים אף שהם בדאגה בעבודת
ד' עכ"ז ממשיכים על עצמם דינים
ח"ו והם מחסרי פרנסה לא עלינו,
והלימוד מזה להתחזק מאד להיות
בשמחה תמיד בשמחה של מצוה
ואז יהי' לו פרנסה ג"כ ע"כ:

קצח) (ע"ש) שמעתי בשם ארמו"ר
ר' יעקב צבי ז"ל
מפאריסאב שהיה מדריך את בני
הנעורים שינמרו בכל שבוע ספר
באר מים חיים וס' מאור ושמש
השייך לסדרה זו:

ובשם הרה"ק ר' חנוך העניך וצ"ל
מאלכסנדר שמעתי שהיה
אצלו כחיוב ללמוד בכל ש"ק ס'
אור המאיר ופ"א היה במאדעניץ
אצל בנו הר"ד יחיאל פישל ז"ל
וביקשו בנו שישבות אצלו ש"ק
ושאל אותו אם יש לו ס' אור
המאיר ולא היה לו והוא היה קצר
קורם השבת שלא היה אפשר לו
להשיג, ובין כך בא אורח אחד
שהיה לו ספר זה והשינו ממני
והיה פלא:

קצמ) (ע"ש) שמעתי בשם רבינו
הקדוש בעל חידושי
הרי"ם ז"ל מעם ע"ז שנבוא אורח
אומרים לו תיקון והוא נותן להם
משקה דהנה נורע מספרי הצדיקים
ז"ל כל בכל נסיעותיו שאדם עושה
מד' מצעדי גבר כווננו לחקן בנסיעתו
איהו תיקון וזהו שמוכירים את
האורח שהוא צריך לחקן איהו
תיקון ולכן יהי' זהיר וזריז כמעשו
שיתקן מה שצריך לחקן וע"ז הוא
מכיר טובה להם ונותן להם משקה ע"כ:

שיח שרפי קודש

נת 115

ונמצא לפי שכבר למד משה רבינו באותן השלשים וארבעה ימים ש' אלפים וב' אלפים וקצ"ב אותיות נמצא שנשאר לו עוד מהתורה ללמוד שני אלפים וששה מאות וארבעים ושמונה זה ה' צריך ללמוד ביום שירד מן ההר ונמצא שה' ללמוד ביום שירד מן ההר כפימ"ש שבשעה יכול ללמוד עשרים וששה אלף וששה מאות וששים וארבעה אותיות נמצא שה' צריך ללמוד אותן ב' אלפים וששה מאות וארבעים ושמונה שה' לומד אותן ארבעה פעמים שעולים עשרת אלפים וחמשה מאות ותשעים ושנים אותיות וכ"כ שבשליש שעה אדם יכול ללמוד שמונה אלפים ושמונה מאות ושמונים ושמונה נשאר עוד שבעה עשר מאות וארבעה ודו"ק שהוא חלק כמו חלק חמשה עשר משעה מחמת שבשעה יכול ללמוד כ"ז אלפים וששה מאות וס"ד וט"ו פעמים י"ז מאות וארבעה עולים רק כ"ה אלפים וחמשה מאות וששים נמצא שהוא כמו חלק א' ועוד מעט נמצא שה' צריך ללמוד ביום האחרון שירד מן ההר שליש שעה וחלק כמו חמשה עשר מהשעה וכבר כתבתי דכמה שה' לומד תורה שבכתב כך ה' צריך ללמוד משנה ונ"מ נמצא שה' צריך ללמוד שעה וחלק חמישית מהשעה כי שלשה פעמים חלק שליש וחלק חמשה עשר עולים שעה וחלק חמישית מהשעה וטמילא שפיר אסר משה שבתחילת שעה ששית הוא ירד מן ההר דכ"כ שבשליש יום הב' הקב"ה עוסק בתורה שהיא מתחיל משעה חמישית וה' לומד כל השעה וגם חלק חמישית משעה ששית שהיא תחלת שעה ששית ועיי"ש ברש"י שכן נ"כ בתוך שעה ששית שהוא בתחלת שעדיין

שם דרנע כמימרא דהיינו דברנע יכול לומר שלשה אותיות, נמצא שבשעה יכול האדם לומר עשרים אלפים וששה אלפים וששה מאות וששים וארבעה אותיות דשלשה פעמים שמונה אלפים ושמונה מאות ושמונים ושמונה עולים כ"ז אלפים וששה מאות וס"ד נמצא שבשליש שעה חלק שליש מזה הוא שמונה אלפים ושמונה מאות ושמונים ושמונה נמצא שמשנה ה' יכול ללמוד מפי הגבורה בכל יום שמונה אלפים ושמונה מאות ושמונים ושמונה כי כבר כתבתי דה' לומד בכל יום תורה שבכתב רק שליש שעה והשאר ה' לחזור ונבוא עכשיו לחשבון כמה ה' משה בהר ולמד מפי הגבורה לפי מה דאיתא במס' יומא דף ד' ע"ב שאותן ארבעים יום ה' בהר' ששה דפרישה ונמצא שלא ה' אחר קבלת התורה רק שלשים וארבעה ימים אצטנ רש"י כתב בחומש שאותן ארבעים הוא תוין היום שעלה לשמים נמצא דעם זה יום ה' לאחר קבלת התורה שלשים וחמשה ימים ונחשוב כמה ה' יכול ללמוד באותן הימים דהנה בשלשה ימים ה' יכול ללמוד לפי"מ שבאירתי לעיל שככל יום ויום ה' יכול ללמוד שמונה אלפים ושמונה מאות ושמונים ושמונה אותיות נמצא שבשלישים וארבעה ימים ה' יכול ללמוד שלשה מאות אלפים ושני אלפים ומהא ותשעים ושנים אותיות כי ל"ד פעמים ח' אלפים וח' מאות ופ"ח עולים ש' אלפים וב' אלפים וקצ"ב ודו"ק, והנה נבוא לחשבון כמה אותיות יש בתורה דהנה נדפס כעת בסוף כל החומשים לאחר החשבון מדויק שבכל התורה נמצאים שלשות מאות אלפים וארבעה אלפים ושמונה מאות וארבעים אותיות עיי"ש:

שיח שרפי קודש

ממה שהי' שוין עכשיו וא"כ שיה
אדם לפי החשבון של עכשיו רק
ל' אלף סלעים, והנה במס' ב"ב
א"י שתגר צריך להרוות בספק חלק
שתות א"כ אם שיה ל' אלף ה'י'
תגר צריך ייתן בערו כ"ה אלף
סלעים ספר הזה נתן בערו,
והוא פלא:

ע"כ מהה"ק הנה"צ האבדיק
אסמראווצי וצללה"ה

ר) שמעתי מאיש אמונים לפעמים
נותן צדיק עיניו הק'
באיש אחד ומביא אותו לידי תשובה
פ"א נסע עלי דרך הה"ק הר"ר
משה ליב מסאמוב וצללה"ה וראה
כת בחורים ריקים ופוחים עומדים
בכנופיה ועוסקים בדברי הכלים
ושטותים וראה בתוכם עלם אחד
שהי' לו נשמה נבוא ורוצה להביא
אותו תחת כנפי השכינה וקרא אותו
מתוך החברה ואמר לו דברי
כבושין ואמר לו באם שאתה עושה
תשובה נעשה דך ודונות כזכיות
וכרומה והוא השיב לו בדרך שחוק
שהוא רוצה לעשות עבירות יותר
ויהי' לו יותר זכיות ולא השניח על
דברי קדשו וחזר להחברה שלו
ובלילה קודם השינה נכנס דברי
הצה"ק בלבו ומרהרר בתשובה, והנה
אז הי' המנהג שאף ריקם ופוחים
הי' להם פאת הראש אך הי'
מסלסלים בפאותיהם תלתלים (גז'
קרייזילט) ובלילה בשעת השינה
הי' נותנים תיק (אשיטיל) על
פאותיהם כדי שלא יתקלקלו היופים
של הקרייזליכץ והי' אותו העלם
חשב אז אולי ימות באותו לילה
ובא החברה קדושה בכוקר ויראו
את התיק על השתי פאות כסה
שחוק והליצנות יעשו ממנו ועוד
דברים

לא הגיע והוא פלא גדול מנפלאות
הבורא ית"ש:

מעם וחשבון על הא דאי' בזמירות
של מוצש"ק בזמר איש חסיד
תגר קנאו באהבים בשמונה מאות
אלף זהובים.

להבין למה דוקא שמונה מאות
אלף לא פחות ולא יותר,
ונ"ל דהנה בקידושין דף י"א איתא
כל כסף האמור בתורה כסף צורי
ושל דבריהם כסף מדינה שהיא
שמינית ממטבע צורי, והנה זה
הכסף שמונה מאות אלף זהובים הם
ש"ל דבריהם וא"כ הם כסף צורי
רק מאה אלף זהובים והנה ד'
זהובים יש בס"ע וא"כ יש כאן
כ"ה אלף סלעים ש"ל צורי, והנה
בילקוט פ' כי תשא איתא שאדם
שזה כבר כסף ומוכת מפסוק או
כבר כסף תשקול והנה בבכורות
דף מ"ט איתא שסלעים של נביאים
הם ליטרין ופירש"י ליטרא כ"ה
סלעים וא"כ סלע של נביאים הוא
כ"ה סלעים של תורה וא"כ כבר
של נביאים הוא כ"ה ככרים של
תורה וכבר של תורה הוא אלף וה'
מאות סלעים א"כ כבר של נביאים
הוא ל"ו אלף ות"ק סלעים של תורה
זי' כ' פעמים ט"ו מאות עולות ז'
אלף וה' פעמים ט"ו מאות עולות
ו' אלף ות"ק ס"ה ל"ו אלף ות"ק
סלעים והנה שם בבכורות בתוס'
איתא דנכסא שיה פחות ממטבע
שיש בו צורה חלק אלף כ"ה והנה
חלק כ"ה מל"ו אלף ות"ק היא אלף
ות"ק כסו שכ' לעיל א"כ אם ינוכה
חלק כ"ה מל"ו אלף ות"ק ישאר
ל"ו אלף והנה שם בבכורות איתא
רסלעים של תורה הוי שוין קודם
שנא יחזקאל חלק שהות פחות